

KOMMUNISTISK POLITIK

David Rovics under Jørgen Buchs maleri 18. maj 93
ved åbningen af Oktober-butikken på Vesterfælledvej i København



EN REVOLUTIONÆR KULTUR ER NØDVENDIG

Nr. 18

16. årg.

2012

14. september

-

28. september

Stottepris 20 kr.

TEMA: Boykot G4S – Boykot Israel

Triste jubilæer s. 2 • Arbejderfjendtlig union s. 3 •
EU dikterer finansloven s. 4 • Sparegale kommuner s. 6 •
Kontanthjælp til kapitalen s. 7 • EU: Faglig alarm s. 8 •
Frygter tyske tilstande s. 10 • Fodfæstet genvundet s. 11 •
Oktober Fælledvej åbner dørene s. 12 • Boykot G4S s. 14 •
Altmark: Tysk militarisering s. 18 • USA: Værste politistat s. 20 •
Torturbødler går fri s. 21 • Debat s. 22 • Love and Freedom s.24

Triste jubilæer

KOMMUNISTISK POLITIK

Der er nogle årssage, man gerne var foruden. Forleden var det den 11. september for 11. gang siden angrebet på WTC og Pentagon. Den har ikke fået lov til at glide ind i historieboernes støv. De flere tusinde dræbte er blevet til ti-, hundredtusinder og millioner dræbte, sårede., fordrevne og ødelagte menneskeskæbner, familier, lande og regioner. USA's, NATOs, Israels terrorkrig fortsætter og fortsætter, med stadig nye ofre. Bomberne genlyder i Afghanistan, Irak, i Libyen.. Nu også i en 'borgerkrig' i Syrien, opflammet af reaktionære arabiske stater i ledtog med imperialistmagterne.

En militær intervention i Syrien kan slet ikke udelukkes. Det kan et israelsk angreb på Iran heller ikke – i så fald støtte af USA, om ikke åbent, så i al hemmelighed. Det er svært at afgøre om den tilsyneladende konflikt mellem den amerikanske præsident og den nuværende israelske topslagter Netanyahu er reel eller aftalt spil. Det rapporteres at Obama nægter at mødes med den israelske premierminister. På en pressekonference netop den 11. september erklærede Netanyahu, at USA ikke havde nogen 'moralisk ret' til at hindre et israelsk angreb på Iran. Atommagten Israel frygter angiveligt at blive udslettet af Irans ikke-eksisterende atomvåben - der selv hvis de eksisterede ikke kan tænkes at blive brugt mod Israel og dens iboende palæstinensiske og omkringboende arabiske befolkning.

Hvad der end er sandheden, står et militært angreb og en Atomtrussel mod Iran tilbage som en reel mulighed.

Nu er amerikanske specialstyrker netop sendt til det efter NATO-krigen sidste år allierede Libyen. Religiøse fundamentalister, afgørende partnere under krigen, har under en protest mod en Muhammed-forhåelse dræbt den amerikanske ambassadør sammen med tre funktionærer.

Den 11 år lange krig mod terror er allerede gået hen og blevet den længste krig i den moderne historie – og har varet længere end 1. og 2. verdenskrig tilsammen. Imperialismen næres af krig og føder krig. Igen og igen. Og 11. september vil ikke tage slut.

Folketinget åbner for en ny sæson den 2. oktober. Det er

samtidig 40-års-dagen for den folkeafstemning i 1972, der endte i en af Danmarkshistoriens mest katastrofale traktatunderskrivelser – medlemskabet af monopolernes EU. Det er betegnende at i 1972 var Danmark et suverænt land; i 2012 blåstempler EU-finansloven. Og EU er med finanspagten og en bankunion også på vej til at kontrollere dansk økonomis blodårer.

Der er åben bane for næste fase i opbygningen af den europæiske superstat, eurostaten, Europas Forende Stater. Den tyske forfatningsdomstol vil ikke lægge sten i vejen., og i sin årlige tale om unionens tilstand i EU-parlamentet den 12. september erklærede Barroso, at nu var kursen sat mod Euroens Forende Stater – eller 'en føderation af nationalstater', som han oplødte det til – for at overvinde krisen. Planerne for udarbejdelsen af en ny forfatning er klar.



Ingen er i tvivl om, at Den europæiske Union befinder sig i sin dybeste krise nogensinde. Den største økonomiske krise siden 30erne i sidste århundrede. Den største politiske krise for EU siden oprettelsen. I dag står landene ikke længere i kø for at komme ind i EU og euro'en – der er også nogle, der begynder at tale højt om at komme ud. Og de europæiske folk har intet ønske om 'Euroens Forenede Stater'. Danskerne har altid sagt nej til EU-valutaen og EU-staten.

Den er på vej, og Danmark er under SRSFs førerskab, der i deres regeringsgrundlag har folkeafstemninger for at omgøre de danske forbehold – og med fast støtte fra VK - på vej til at knytte landet så uigenkaldeligt som de evner til det nye redningsprojekt for euro'en og den kriseramte union.

Det bliver der heller ikke talt højt om.

40 års-dagen er imidlertid en rigtig god anledning til at markere utilfredsheden med EU, euro og nedskæringspolitikken – så meget mere som den ny finanslov reelt er dikteret og forhåndsgodkendt af EU, før den presses ned over danskerne.

Forholdet til EU er igen ved at være et helt centralt spørgsmål i dansk politik. Det bør afsluttes hurtigst muligt.

Redaktionen 12. september 2012

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (12-13 nr.) 400 kr.
År (25 nr.) 700 kr.

Institutioner
1 år 980 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 21.09.12

Arbejderfjendtlig union

Det er i krisetider, at både institutioner, partier, politiske og faglige organisationer, og deres ledere for alvor viser, hvem de er, og hvad de står for. Der skal træffes beslutninger, og de skal gennemføres. Der kan ikke lægges glasur på kagen, for kagen er væk. Den sande karakter står tilbage.

I sådanne tider skrælles tykke lag af politisk og social demagogi af. Hvor mange 'røde' regeringer har ikke vist sig at være hvide eller blå indeni? Eller tag Den europæiske Union, hvor finanskapitalen afsætter og indsætter regeringer, og al snakken om 'folkenes Europa' er forsvundet, og alle de positive tillægsord om unionen - den sociale, den progressive, den moralske, den demokratiske union - er blevet til et eneste: Den kriseramte union.

Der er krise, og krise betyder skærpet klassekamp mellem kapital og arbejde. Der er tilmed skærpet krise, og det betyder behårdet klassekamp, klassekamp der bevæger sig mod store sociale rystelser, hvor perspektivet revolution pludselig bliver nærværende igen - og hvor magthaverne ruster sig til at slå protester og modstand ned. Med politi, domstole og terrorlove. Og med militær, om det skønnes nødvendigt.

Hvad der foregår i EU-landene i dag er ikke andet end et gigantisk røvertogt fra finanskapitalens og kapitalisternes side mod de arbejdende, mod det store flertal - de uddannelsessøgende, pensionisterne, dem i arbejde og dem uden. Millioner kastes ud i armod af trojkaen ECB, EU og IMF, der dikterer nedskæring på nedskæring for at almindelige grækere eller italienere eller spaniere kan betale for en krise, de ikke har det ringeste ansvar for. Tilfældet Grækenland er det mest ekstreme, men bare et forvarsel om, hvordan det kan gå. Trojkaen vil nu have at den forarmede befolkning i fattiggården skal arbejde 6 dage om ugen - dem der har arbejde altså. De andre, de overflødige, kan sulte ihjel. Og så kan de lige sælge deres øer, så finansfolk og politikere kan få udvidet deres pri-

vate ferieparadiser.

For at lamme arbejdernes og den brede befolknings modstand mod nedskæringspolitikken, den dybt forhadte nyliberale 'reform'-politik, skal mulighederne for massekamp stækkes. Derfor udfoldes en konstant virksomhed for at spalte og ødelægge kommunistiske organisationer og revolutionære bevægelser. Og derfor er arbejdernes faglige organisationer og deres faglige rettigheder kommet direkte i trojkaens skudlinje.

Den europæiske faglige sammenlutning EFS (ETUC) af socialdemokratisk og socialistisk orienterede fagforbund lader nu for alvor alarmklokkerne lyde. Der foregår overalt i EU en



klar beskæring af de faglige rettigheder under dække af krisebekæmpelse. De nyliberale arbejdsmarkedsreformer forringer de arbejdendes stilling og kampmuligheder alvorligt.

EU-kommissionen måtte ganske vist i denne uge opgive at få gennemført et groft indgreb i konfliktretten - den såkaldte Monti2 - på grund af meget bred modstand. Det handler om udenlandske virksomheders udstationering (brug af udenlandsk) arbejdskraft på ringere (eller ingen) overenskomster i lande med bedre aftaler. Dommen i den såkaldte Laval-sag, hvor EU-domstolen dømte en svensk arbejderaktion til at være i strid med EU's regler for det indre marked, skule gøres til EU-lov. Men selvom det ikke lykkedes i denne omgang, er det stadig EU-domstolen, der afgør om en konflikt eller

blokade er lovlig, og EU-toppen har langt fra opgivet at få frataget arbejderne strejke- og blokaderetten via EU-love.

I særlig grad er arbejderne i de eurokriseramte lande udsat for angreb på deres faglige rettigheder og dermed på deres kampmuligheder. Det går alt sammen kun i en retning: At opsigte og ændre gældende aftaler og regler og forringe dem for arbejdernes vedkommende. Der skal ikke være nogen bundgrænse for udplyndringen; til gengæld skal der være fastlagte grænser for protest og kamp: Det må ikke finde sted - og skal helst betragtes som civilt oprør og være underlagt politi og domstole. Det er i et sådant scenarie, massakren på 45 minearbejdere i Sydafrika fandt sted - en massakre som har udløst stadig mere omfattende og mere militante protester fra minearbejderne. I Spanien er det også minearbejdere, der har sat sig i spidsen for kampen mod nedskæringspolitikken.

Desværre er det ikke de faglige organisationer og deres topledelse, der har sat sig i spidsen for modstanden hverken mod det nyliberale plyndringstogt eller reformpolitikken. Rigtig mange af dem har tilmed støttet EU's krisepolitik, når den bare blev gennemført af en 'socialistisk' regering, af en 'centrum-venstre-regering', som tidligere i Grækenland eller Spanien. EFS protesterer, mere eller mindre helhjertet, men kun verbalt, og uden at drage nogle konsekvenser og dermed bruge konfliktretten og mobilisere til militant massekamp mod den kapitalistiske nedskærings- og reformpolitik. Hvis EFS var til noget, ville det bekæmpe det arbejderfjendtlige EU og hele det nyliberale cirkus - og ikke fable om en fåget 'social union'.

Krisen afslører også de faglige organisationer og de faglige ledere sande ansigt. Det er ikke den kæmpende arbejders ansigt. Det er fagbureaukraternes, arbejderaristokraternes, klasseforræddernes ansigter.

Interview med Franz Krejbjerg, APK, om den politiske situation

40 år efter: Nu dikteres finansloven af EU

Folketingets åbning den 2. oktober står i EU's tegn: Den kommende finanslov er en EU-finanslov – og det er på dagen nøjagtig 40 år siden, danskerne ved en folkeafstemning blev manipuleret til at sige ja

Vi oplever i øjeblikket fremgang for venstrefløjen. Dens organisationer og bevægelser mærker voksende interesse og stigende medlemstal, men i fagbevægelsen går det direkte modsat, og de store markeringer mod nedskæringer er helt udeblevet under den nuværende regering.

Franz Krejbjerg fra APK's ledelse giver her sit bud på, hvad der sker.

Kommunistisk Politik: *For ganske få måneder siden op til sommerferien led regeringen et kæmpe nederlag, da den måtte opgive trepartsforhandlingerne om længere arbejdstid. Efterfølgende lovede venstrefløjen i fagbevægelsen, at den nu ville begynde at give SRSF-regeringens politik aktiv modstand. Hvad er der sket siden?*

Franz Krejbjerg: - Det, der skete, var i virkeligheden både et nederlag for fagbevægelsens pinger og regeringen. Modstanden mod trepartsforhandlingerne kom nedefra, fra arbejdspladserne og fra arbejdsløse, og fik til sidst presset LO til at sige nej til at opgive fridagene.

- I næsten samme åndedrag blev Enhedslisten sat uden for døren, da SRSF-regeringen indgik en skatteaftale med Venstre. Det fik jo, som nogle vil huske, Enhedslisten til at erklære, at de ikke længere var støtteparti, men i opposition til dens politik. Men Enhedslisten er tilbage som støtteparti. Det, de blev sure over, var klart nok ikke så meget selve forliget, men at de ikke fik lov til at være med.

- Derfor har vi siden oplevet, at både fagbevægelsens top og Enhedslisten har haft travlt med at finde tilbage til forhandlingsbordet, og knap så travlt, mildt sagt, med at mobilisere til en bred

kamp mod nedskæringerne. Resultatet indtil nu er en rådden aftale om en såkaldt akutpakke til de langtidsledige, der står til at miste deres dagpenge.

2. oktober: 40 år med EU

KP: - *Men modstanden mod nedskæringspolitikken er jo ikke blevet mindre rundtomkring. Der protesteres mod dagpengekatastrofen, mod fleks- og førtidsreform, mod planerne om en knockout på kontanthjælpen og meget mere. Hvordan udtrykker det sig? Der har længe rumsteret rygter om en stor-demonstration ved folketingets åbning den 2. oktober ...*

FK: - LO i storbyerne var før sommer på banen og indkaldte til et landsdækkende tillidsmandsmøde. Det blev aflyst, da trepartsforhandlingerne brød sammen. Tilsyneladende har det ligget for længe i hængekøjen, og man vil nu først mødes den 28. september. Snakken om demonstration lyder ikke så klar og tydelig længere.

- Men folketingets åbning den 2. oktober markerer samtidig præcis 40 års-dagen for EF-afstemningen i 1972. Og det fejres så med en nedskæringsfinanslov dikteret af EU og båret igennem af Folketingets EU-begejstrede partier. Det er jo oplagt, at der skal demonstreres mod både regeringen og EU foran Christiansborg ved åbningen.

- APK opfordrer alle fra arbejdspladser og græsrodde og elevorganisationer og "folkets parlament" og de mange, mange andre, der bliver ramt og vil være med til at kæmpe, til at finde sammen og demonstrere sammen lige præcis den dag!

Det er faktisk nu, kampen står

KP: - *Den globale krise, og ikke mindst krisen for EU og euro, har jo udløst voldsomme angreb på arbejderne og sat dem under hårdt pres ...*

FK: - Ja, situationen for arbejderklassen i verden er flere steder dramatisk, hvor det handler om at holde sulten for døren. Vi oplever i disse år den værste



Franz Krejbjerg

økonomiske krise siden trediverne. Den har allerede været fire år, og meget tyder på, at krisen vil fortsætte en rum tid endnu. Kapitalismens seneste store økonomiske kriser i 70'erne og 80'erne varede i mere end otte år, og vi skal indstille os på et meget langt perspektiv. Der er ingen udsigt til hurtig helbredelse. Det er langt værre, end politikerne prøver at give indtryk af.

- Det sætter de samme politikeres nedskæringspolitik i perspektiv, at de uanfægtet af den voksende massearbejdsløshed planlægger nedskæringer på de arbejdsløse. Sandheden er, at hvis man er fyldt 50 og bliver arbejdsløs, så er alle udsigter til at komme i job igen som at vinde i Lotto. Det vil også sige, at for tusinder er det et farvel til pensioner og opsparing og goddag til et liv som fattig pensionist, hvor selv de sidste nedslidte rester af den offentlige velfærd og folkepension jo er ved at forsvinde.

- Sådan ser de kommende år ud, og det er faktisk nu, at kampen står.

Søvnalds exit – Hvad så?

KP: *Skaber det en ny situation, at Villy Søvnald har forladt formandsposten i SF? Kan regeringen drejes til venstre?*

FK: - Illusionerne er ved at forsvinde hos almindelige mennesker. Det viser situationen for SF ganske tydeligt. Med Villy Søvnalds afgang midt i partiets dybeste krise cementeres SRSF-regeringsprojektets fiasko, endnu inden den har siddet et år ved magten.

- Faktisk mener vi godt, at man kan skærpe tonen en smule over for de EU-



Folkebevægelsen mod EU samlede i foråret 2012 sammen med en række organisationer 35.410 underskrifter med krav om en folkeafstemning. Uantastet vedtog et flertal i Folketinget at godkende Danmarks tilslutning til "finanspakt" traktaten.

begeistrede partier og sige helt klart, at hvis man ikke går med på gaden nu, så understøtter man den politiske udsalgskurs og EU's diktat. De, der tier, samtykker.

- Arbejderklassens fattigste kommer til at betale dobbelt og tredobbelt, mens der er råd til skattelettelser til de aller mest velbeslæede. Kig udelukkende på den konkrete finanslov et øjeblik, og glem, at statsministeren kalder sig 'socialdemokrat', og udenrigsministe-

ren kalder sig 'socialist', og regeringen kalder sig 'rød'. De nøgne kendsgerninger viser, at titusinder af arbejdsløse og andre på overførselsindkomster skal betale. I stedet for at ansætte de ledige hænder, som der er brændende brug for i det offentlige, så de kan få lov til at virke, smides de menneskelige ressourcer ud af de sociale sikkerhedsnet som uønskede af samfundet. Det er et gigantisk tab – og usandsynlig sjofelt af 'deres' regering.

KP: - Ud over kampen mod EU-finansloven og udviklingen af EU hen mod Euroens Forenede Stater, hvad står ellers på den politiske dagsorden i efteråret, og hvad prioriterer APK?

FK: - Det vigtigste spørgsmål ud over den fortsatte økonomiske krise og kampen mod EU's diktater er naturligvis den fortsatte kamp mod imperialismens terrorkrig, der nu snart har været i 11 år. Danmark er stadigvæk engageret i krigen mod Afghanistan og poster milliarder af kroner i sønderbombning og nedslagtning af befolkningen i Afghanistan hvert år. Den nye regering har fortsat, hvor Fogh og Løkke slap, med støtte til Libyen-krigen og de såkaldte Syriens venner, der opflammer borgerkrigen mod Assad. Terrorkrigens tid er ikke forbi.

- Og så må også kampen mod den fremvoksende nazisme og fascisme opprioriteres. En Breivik hænger sammen med militarisering og krig. Og det racistiske kort spilles ivrigt ud over hele EU.

- Protesterne mod den nyliberale offensiv afledes, splittes og bombes.

Mere net – mindre papir

Kommunistisk Politiks daglige netavis kpnet.dk skal optrappes og fornyes, mens papirudgaven af Kommunistisk Politik vil udkomme sjældnere. Ændringerne gennemføres i efteråret

Stadig større mængder information går via internettet. Det gælder også nyhedsstrømme og baggrundsinformation – for slet ikke at tale om de interaktive funktioner og de sociale medier, som fylder stadig mere i hverdagen.

- Det er en udvikling Kommunistisk Politik og vores netavis kpnet må forholde sig til, siger redaktør Klaus Riis:

- Arbejderpartiet Kommunisterne kongres i maj måned besluttede at styrke agitpropvirksomheden - ikke mindst at forny og forstærke internetdelen. Det



kpnet.dk skal styrkes

er det vi nu er ved at sætte i gang.

Mere kpnet - Trykt månedsblad

- Mange følger med på den dagligt opdaterede netavis kpnet. Men den har

været meget nært forbundet med produktionen af Kommunistisk Politik hver 14. dag, siger Klaus:

- Nu skal artiklerne først og fremmest produceres direkte til nettet. Og samtidig vil vi fortsætte med at tilknytte andre medier. KPnetTV har været en stor succes, f.eks., og den skal udbygges.

Han tilføjer:

- Det kommer også til at betyde, at det trykte Kommunistisk Politik overgår fra at komme hver anden uge til at blive månedsblad, første gang i oktober. Bladet vil blive lidt mere tidsskriftagtigt – blandt andet med mere udbyggede temaer i hvert nummer.

- Redaktionen af KP, kpnet og KPnetTV ser frem til at lave net og blad på en ny måde. Vi håber også læsere og brugere er med på det, slutter Klaus Riis.

Tosset at stoppe kommunernes anlægsplaner

Kommunerne må lade anlægsplaner blive i skuffen og i stedet bruge penge på dagpenge for at leve op til EU-krav. - En syg tankegang, mener fagforeningsformand

EU-krav til finanspolitikken forhindrer nu kommunerne i at investere for mere end to milliarder kr. næste år. Det kom frem i forbindelse med forhandlingerne mellem regeringen og kommunerne om økonomien næste år.

Det viser nu, at en række kommuner må stoppe eller nulstille allerede planlagte byggeprojekter, også selv om de har pengene til dem. I Københavns kommune alene betyder det, at kommunen må opgive investeringer for en halv milliard på anlægsbudgettet.

Ifølge overborgmester Frank Jensen må Københavns kommune barbere næste års anlægsinvesteringer ned fra



Henrik Lippert

4,3 mia. kr. til 3,8 mia. kr.

- Og det får vi måske ikke engang lov til at bruge, og så må vi lade pengene blive i kassen.

Det kan virke tosset i en tid med arbejdsløshed, men det er

jo en henstilling fra EU, og den gælder hele Europa, forklarer han til Jyllands-Posten.

Politisk valg

Beslutningen om at fastholde det stramme loft over de kommunale investeringer for at leve op til EU-kravene er udtryk for en syg tankegang, mener formanden for 3F BJMF i København, Henrik Lippert. Det er i høj grad hans medlemmer, som kommer til at betale prisen for de droppede planer.

- Hele idéen er syg. At stoppe for anlæg, når kommunen har pengene,

skaber endnu flere problemer. Dels kommer kommunen til at stå med det problem, at de jo skal betale for de arbejdsløse, og så er der tale om anlægsudgifter, som i forvejen har været udskudt. Det kan vise sig at blive en økonomisk katastrofe at udskyde dem yderligere, siger han.

- Nu er det et politisk valg, hvad kommunen bibeholder, og jeg håber, at man fastholder de projekter, der er mange job i for mine medlemmer, siger Henrik Lippert.

Ikke styr på beskæftigelsen

Han peger på risikoen for, at folk forsvinder fra byggebranchen, hvis der ikke kommer gang i byggeriet.

- Alle siger, at om føje år bliver der problemer med at skaffe kvalificeret arbejdskraft. Hvis man ikke sætter noget i gang, så ved vi, at folk forsvinder, siger Henrik Lippert.

- Men al erfaring siger, at man skal sætte i gang i nedgangstider, det bliver

Kommuner sparer mere end de skal

Næsten halvdelen af alle kommuner vil til næste år bruge færre penge, end de må ifølge aftalen mellem regeringen og KL. Det viser en ny Epinion-undersøgelse. FOA foreslår sanktioner over for dem, der bruger for få penge

Skal man tro økonomiaftalen mellem regering og kommuner, skal kommunerne ikke spare på næste års budgetter. Men virkeligheden ser helt anderledes ud. Næsten halvdelen – 46 procent – af kommunerne siger nemlig, at deres budget for næste år vil ligge under den serviceramme, som blev fastlagt i økonomiaftalen. Det viser en ny undersøgelse over kommunernes økonomi, som Epinion har lavet for FOA. Og den melding kommer bag på FOA's formand.

"På den ene side hører vi regeringen forsikre os om, at der er penge nok i kommunerne til, at de ikke skal skære



mere ned. På den anden side siger kommunerne, at de ikke har råd til at bruge så mange penge, som økonomiaftalen lægger op til. Det hænger jo slet ikke sammen," siger FOA's formand Dennis Kristensen.

Kommunerne bliver straffet, hvis de bruger flere penge end det, som aftalen mellem regeringen og KL lægger op til. Men der er ingen sanktioner, hvis kom-

munerne bruger for lidt penge. Men det er måske værd at overveje, mener Dennis Kristensen.

"Enten er det udligningen mellem kommunerne, der slet ikke fungerer, eller også er der kommuner, der i bedste husholdningsøkonomi-stil gemmer pengene til værre tider i stedet for at investere i velfærd. Måske skulle man kigge på sanktionsmuligheder over for det," siger

kun dyrere af at vente. Så jeg forstår ikke en hujende fis af, at regeringen hellere vil leve op til EU's krav end at sætte beskæftigelse i gang. Sandheden er jo, at der er godt og vel styr på økonomien, det er beskæftigelsen, der ikke er styr på. Og de fleste andre EU-lande ser jo stort på EU-kravene, siger han.

EU's krav lyder på, at underskuddet på statsfinanserne fra næste år skal holde sig under tre procent.

Men da Danmark ikke er medlem af eurozonen, er der ingen økonomiske konsekvenser ved at overskride grænsen. Hvis det viser sig, at underskuddet bliver større end de tre procent, har det ingen konsekvenser. Til gengæld mener regeringen, at det kan koste "økonomisk troværdighed" på finansmarkederne og føre til hævede renter, når staten skal låne penge.

Hen over sommeren har den danske stat for første gang oplevet direkte minusrenter, når den har udstedt statsobligationer. Så foreløbig er der penge i at låne penge for finansministeren.

Brink, Fagbevægelsen mod Unionen

Dennis Kristensen.

Han frygter, at vi også i 2013 vil se afskedigelser og store nedskæringer på den borgernære velfærd i kommunerne.

I tre ud af ti kommuner forventer man da også, at serviceniveauet for næste år vil falde i forhold til i år. Og en tredjedel af kommunerne siger, at de vil reducere i medarbejderstaben.

"Kommunerne har allerede afskediget mange tusinde dygtige medarbejdere i løbet af de sidste par år. Og når medarbejdere selv siger op, fordi de går på pension eller skifter job, så sker det ofte, at deres stilling ikke bliver slået op. Derfor er det voldsomt at høre, at afskedigelserne vil fortsætte i mange kommuner til næste år," siger Dennis Kristensen.

Kommunerne har reduceret medarbejderstaben med 33.630 tusinde ordinært ansatte i løbet af de sidste to år.

Budgetundersøgelsen er lavet i perioden 17.-28. august med de økonomiansvarlige i kommunerne. Alle 98 kommuner har deltaget.

Kontanthjælp til kapitalen



Under overskriften "Tak til Carina og Taber-Robert" kommer Berlingereren med en overraskende udmelding: "*De fleste, der mister deres arbejde, gør en helhjertet indsats for at finde et andet.*"

Det er på mange måder nye toner fra avisen og dens politiske agenda. De plejer at være fortalere for ideen om, at velfærdssamfundet skaber en endeløs række af dovne tabere, der ikke gider arbejde eller uddanne sig og griner hele vejen til banken, når understøttelsen bliver udbetalt.

Hvis Berlingereren mener, at de fleste gør, hvad de kan, og at "*Robert [...] er en blandt et mindretal*", kunne det tyde på, at de har fået øjnene op og forholdt sig til virkeligheden.

Det vil være forfriskende, hvis det er tegn på et skifte i beskæftigelsespolitikken, så vi kan komme væk fra tåbelige kurser og meningsløs aktivering og få skabt de job, som samfundet og de arbejdsløse mangler.

Desværre er det tale om et retorisk kursskifte og ikke et reelt. I stedet for at fokusere på flertallets manglende job fremhæves det, at "*man nu tør diskutere, om velfærdssamfundet er på vej ud over kanten. Man spørger, om der er lige så meget tryk på ordet pligt som på ret.*"

Det er om noget et kunstgreb på virkeligheden. Den "diskussion" har været officiel politik i mange år, og der er afgjort mest tryk på ordet "pligt" i landets jobcentre.

At fokusere på den enkeltes pligt er grundlæggende forkert, i særdeleshed ud fra antagelsen om, at flertallet gerne vil arbejde. Samfundets formål må

være at fokusere på flertallets interesser, at løse problemer, så det kommer flest muligt til nytte. Samfundets pligt må være at skabe job, så den enkelte har et meningsfyldt arbejde og dermed bidrager til sin egen og samfundets videreudvikling. Hvad der er meningsfyldt arbejde, er en anden diskussion.

Men når nu samfundet "vælger" ikke at skabe job og i stedet parkerer arbejdskraften på overførsel, bliver man nød til at spørge, hvis interesse det tjener. Den enkelte vinder intet ved at blive arbejdsløs – tværtimod bliver boliggedden et akut problem, og for nogle bliver ledigheden starten på den helt store nedtur. De eneste, der tjener på stigende arbejdsløshed, er dem, der køber arbejdskraft (men som sjovt nok kaldes arbejdsgivere i stedet for det mere korrekte arbejdskøbere). For når arbejdsløsheden stiger, så øges udbuddet af arbejdskraft, og prisen falder.

Hvad ville konsekvensen være, hvis vi fjernede kontanthjælpen? For det første ville de, der lever på kanten, ryge i afgrunden. Men hvad ville der ske med lønninger, arbejdsforhold og arbejdsløshed? Hvis vi kigger på det "uregulerede" arbejdsmarked, hvor især østeuropæere arbejder i landbrug og byggeri, så er der lønninger på 30-50 kr. i timen, lange arbejdstider, hårdt og nedslidende arbejde og manglende sikkerhed. Og arbejdsløsheden vil i endnu højere grad være styret af kapitalismens kriser.

Så kan man spørge: Vil vi gerne have et dårligere liv med mindre materiel velstand, mere nedslidning og større usikkerhed om fremtiden? På trods af alle sine vorter og mangler så er den kapitalistiske velfærdsstat langt bedre for flertallet end den uregulerede kapitalismes markedsstat.



Studerende i Canada i kamp for retten til en uddannelse

Alarm: Faglige rettigheder under angreb i hele EU

Der er grund til at lade alarmklokkerne lyde, mener den europæiske fagbevægelse: Der er klare beviser på, at "arbejdsmarkedsreformer" demonterer faglige rettigheder i EU-landene under dække af krisebekæmpelse

Den Europæiske Faglige Sammenslutning EFS' forskningsinstitut ETUI har undersøgt de arbejdsmarkedsreformer, som i kølvandet af krisen skyller hen over EU-landene. Reformerne har ført til mere ulighed og større utryghed i de fleste lande, konkluderer instituttet i ny rapport.

Kravet om reformer har lydt i årevis fra EU-systemet, men under den økonomiske krise er kravene om "mere fleksible arbejdsmarkeder" skærpet. Og EU spiller en direkte og aktiv rolle i undergravningen af de faglige rettigheder i Grækenland, Irland og Portugal, viser rapporten.

Landene presses ikke bare til at reformere arbejdsmarkedspolitikken, men også det sociale sikkerhedssystem – kortere dagpengeperioder, lavere ydelser, højere pensionsalder og beskæring af pensioner. Reformerne er nu så

Fagbevægelsen mod Unionen

massive, at de direkte truer den såkaldte "europæiske sociale model", konstaterer de to forskere fra ETUI.

Rapporten påpeger nogle generelle tendenser til deregulering af medlemslandenes arbejdsmarkeder og gennemgår udviklingen i 24 lande.

ETUI peger på, at reformerne i en række tilfælde er vedtaget uden demokratisk legitimitet og uden respekt for de nationale traditioner. I mange lande er reformerne vedtaget uden inddragelse af fagbevægelsen i beslutningerne, sådan som det ellers har været tradition.

Trojkaen er spydspids

De tre eurolande, som har låneaftaler med den såkaldte trojka bestående af Centralbanken, Valutafonden IMF og EU, har fået direkte pålæg om indgreb, som undergraver de faglige rettigheder.

I Spanien og Grækenland er det nu muligt at omgå de gældende overenskomster, ved at virksomheder indgår lokalaftaler uden om fagbevægelsen. Fagbevægelsen i begge lande har klaget til FN's arbejdsorganisation ILO, fordi de ser indgrebene mod fagbevægelsen som brud på ILO's konventioner om faglige rettigheder.

- Arbejdsmarkedsreformerne er rettet mod medlemslandenes lovgivning, som er lavet for at beskytte mod usikre

ansættelser og uligheder på arbejdsmarkedet. Man tager det for givet, at lovgivningen har negativ indflydelse på produktivitet og beskæftigelse. Derfor er målet at løse arbejdsmarkedslovgivningen, som anses for kompliceret, dyr og for byrdefuld for virksomhederne, skriver ETUI.

Virker ikke

Forfatterne stiller spørgsmålstegn ved, om arbejdsmarkedsreformerne overhovedet er noget svar på den økonomiske krise

- Der kan stilles spørgsmålstegn ved, om antagelsen om, at arbejdsmarkedsreformer i Europa er nødvendige for at komme ud af krisen. Det er svært at se, om reformerne er et svar på krisen eller blot følges med den uden påviselig sammenhæng. I hvert fald viser situationen, at reformerne giver anledning til øget usikkerhed på arbejdsmarkederne, men ikke flere job, skriver de.

- Reformerne, der er støttet af EU, blåstempler forestillingen om, at kvalitetsjob er uforeneligt med konkurrenceevnen. Det påvirker indirekte lovgivningen om arbejderbeskyttelse og støtter de økonomiske friheder, men på bekostning af de demokratiske traditioner i Europa, hedder det konklusionen.

brink

Fagbevægelsen i Trojkaens ildlinje

Mens finansmarkedet venter på Draghis bazooka, fortsætter Trojkaen med at hamre med et stalinorgel mod fagbevægelsen i eurolande på støtten

Chefen for Den Europæiske Centralbank, Draghi, er klar til at bruge sedeldressen for at opkøbe statsobligationer i de kriseramte lande. Støtteopkøbene kaldes i finansskredse for "Draghis bazooka".

For at blive i billedsproget er det et rent stalinorgel, som Centralbanken

sammen med EU og IMF har sat ind mod fagbevægelsen og befolkningen i de lande, som modtager lån. Det fremgår af en rapport fra fagbevægelsens forskningscenter i Bruxelles, ETUI.

Trojkaen bestående af EU, Den Europæiske Centralbank og Den Internationale Valutafond forsøger med sine krav til de gældsplagede lande at svække fagbevægelsens muligheder for at forsvare løn og arbejdsvilkår. Planerne om støtteopkøb af statsobligationer vil ifølge Centralbanken blive fulgt af de samme krav, som dem de tre nuværende lånerlande skal leve op til.

Men tendensen er den samme i hele EU, hvor "de nødvendige reformer" alle

peger i retning af at sænke lønniveauet og beskære de sociale sikringssystemer.

Reformerne har ført til mere ulighed og større utryghed i de fleste lande, konkluderer instituttet i den ny rapport, hvor de også giver et overblik over de indgreb, der er sket i de enkelte lande.

Rapporten opsummerer de reformer, som Trojkaen har krævet gennemført for at give de nødlån, som de hårdst ramte eurolande har fået til at betale renter og afdrag på deres eksisterende statsgæld.

Ud over de krav, som regeringerne i Grækenland, Irland og Portugal har accepteret i aftaler med Trojkaen, så



Græske demonstranter brænder EU-flag under nedskæringsprotest 9. september

fortsætter presset. Senest er det kommet frem, at Trojkaen vil have indført seks dages arbejdsuge i alle sektorer i Grækenland. Det på trods af, at de grækere, som er i arbejde, allerede arbejder 20 procent mere end gennemsnittet i eurozonen.

Underminerer overenskomster

Trojkaens aftale med Grækenland har ført til en række lovændringer, som er direkte rettet mod fagbevægelsens ret til at sikre kollektive overenskomster. Allerede i 2010 blev der åbnet for, at virksomheder kunne indgå lokalaftaler, som overtrumfer de brancheoverenskomster, som ellers gælder.

Loven blev skærpet sidste år. Nu kan en virksomhed, hvor fagbevægelsen ikke er til stede, nøjes med at indgå en aftale, blot tre til fem medarbejdere er med på den. Det gælder også virksomheder med mere end 40 ansatte. Den lokale aftale vil altid stå over en landsdækkende kollektiv overenskomst.

Samtidig har man indskrænket den græske arbejdsrets beføjelser. Arbejdsretten kan nu kun afgøre spørgsmål om minimumslønninger, hvis der er konflikt. Alle andre spørgsmål som bonus, aftrædelsesaftaler, opsigelsesvarsler osv. falder nu uden for det, som arbejdsretten kan afgøre. Dermed er der kun den direkte konflikt til at afgøre, hvad medarbejderne kan sikre sig ud over mindstelønnen. Begrænsningen svarer til de krav, som udstationeringsdirektivet stiller til aflønningen af arbejdere, der arbejder i andre EU-lande.

I strid med konventioner

I juni 2011 indførte Grækenland en

særlig ungekontrakt, der giver virksomhederne mulighed for at ansætte folk op til 25 år på en kontrakt, hvor lønnen er 80 procent af mindstelønnen. Det kræver dog, at de ikke har fyret folk i tre måneder.

Græsk fagbevægelse har – ud over at kæmpe med strejker og demonstrationer – også klaget til FN's arbejdsorganisation ILO og Europarådet over angrebene på de faglige rettigheder, som de mener strider mod adskillige internationale konventioner.

Den Europæiske Faglige Sammenslutning har også peget på, at indgrebene imod fagbevægelsen i Grækenland er i strid med EU's sociale charter.

Det har dog ikke fået EU-kommissionen til at gribe ind over for Grækenland for brud på charteret. Tværtimod bakker kommissionen op om ”de nødvendige reformer”, som skal skabe mere fleksibilitet på arbejdsmarkedet, konstaterer rapporten fra ETUI.

Det fremgår af rapporten, at også Portugal kan se frem til en reform, som åbner op for lokale aftaler, som kan erstatte de kollektive overenskomster. De konkrete lovforslag ventes senere på året.

Men udviklingen i Portugal viser, at den medicin, Trojkaen foreskriver, ikke virker, fastslår Den Europæiske Faglige Sammenslutning, som nu slår alarm over situationen i Portugal. EFS opfordrer Trojkaen til et radikalt sporskifte. De nedskæringsplaner, som Trojkaen påtvang Portugal i forbindelse med lån i 2011, er ineffektive og trækker landet ind i en nedadgående spiral, mener EFS. Arbejdsløsheden er på 16 procent, og recessionen er på tre procent, uden at der er udsigt til bedring næste år.

- Situationen i Portugal gør det klart, at nedskæringer og gentagne budgetbeskæringer er ineffektive og har en grænse. Vi opfordrer Trojkaen til at drage de nødvendige konklusioner og gå en radikalt anden vej, siger EFS' generalsekretær, Bernadette Ségol.

- For at nå en holdbar løsning på krisen er der brug for definitivt at droppe nedskæringerne, som har kastet millioner af europæere ud i fattigdom og forhindret alle muligheder for en bedring, siger hun.

EU griber fortsat ind overfor strejkeretten

EU griber desværre fortsat ind overfor strejkeretten, selvom EU-Kommissionen ikke får sin vilje denne gang med forordningen om strejkeret, konstaterer MEP Søren Søndergaard fra Folkebevægelsen mod EU

EU-Kommissionen har nu indstillet sig på at trække sit forslag om nye indgreb overfor strejkeretten – den såkaldte Monti II forordning. En central kilde i EU-kommissionen siger til Ritzau, at forslaget droppes efter at over en tredjedel af de nationale parlamenter afviste forslaget i foråret og dermed gav Kommissionen det gule kort. Kilden understreger, at det ikke er fordi, kommissærerne har ændret opfattelse. ”Men vi kan ikke se bort fra den politiske virkelighed. Der er nul chance for, at det kunne blive vedtaget i ministerrådet. Og et flertal af de politiske grupper i parlamentet er også imod”, siger kilden.

Kommissionens tilbagetog er en foreløbig sejr for de nationale parlamenter og for lønmodtagerne. Men at Kommissionen overhovedet har fremlagt forslaget, når Lissabontraktaten kræver enstemmighed om emnet, siger noget om, hvor hårdt Kommissionen ønsker disse begrænsninger af strejkeretten, siger Søren Søndergaard, der er medlem af EU-parlamentet for Folkebevægelsen mod EU.

Kommissionens forslag ligger i forlængelse af EU-domstolens afgørelser i bl.a. Laval- og Viking Linesagerne, som allerede griber ind overfor strejkeretten, og den har bestemt ikke opgivet på det lange sigt.

EU-kommissionen sætter konsekvent det indre marked over lønmodtagernes rettigheder, og derfor må fagbevægelsen være forberedt på nye forsøg på at begrænse strejkeretten.

Fagforeningsformand frygter tyske tilstande

De tusinder, der falder ud af dagpengesystemet, kan blive fortrop for ny underklasse af "arbejdende fattige", advarer fagforeningsformand



Regeringens finanslovsforslag er dybt skuffende, mener formanden for 3F Horsens og LO Horsens-Hedensted, Hans A. Sørensen.

- Den har intet med en ny start at gøre. I stedet får vi en ny gang snak. Man gør grin med os, når finansministeren efter lange regneøvelser går ud og forklarer, at "nu har de langt om længe fået enderne til at hænge sammen". Det eneste, der mangler, er stadig noget, der kan skaffe job til folk, siger han.

Han mener ikke, at regeringens akutpakke til de arbejdsløse er et seriøst bud på en løsning for de tusinder, som står til at miste deres forsørgelsesgrundlag til nytår.

- Der er sat 332 mio. kr. af til nye samtaler og jobrotation. Men vi har haft jobrotation siden 80'erne, hvorfor tror

- Der er brug for selvansøgelse. Det er tid til at kigge på, hvad fagbevægelsen er til for. LO har i sin formålsparagraf fine ord om at tage vare på de svageste. Det er ikke klaret med at henvise til, at "vi arbejder på sagen", siger Hans A. Sørensen.

man, at det pludselig kan løse problemerne? Det eneste papir, der hjælper de arbejdsløse, som trues af politikernes forringelser af dagpengesystemet, er en ansættelseskontrakt fra en rigtig arbejdsplads, siger Hans A. Sørensen.

- Jeg synes, det er en falliterklæring, når regeringen ikke vil garantere, at arbejdsløse på jagt efter job ikke kan falde ud, når de praler af at have skaffet 20.000 nye job. Hvor er de?

mange job er virkelige, så er det jo gratis at garantere understøttelse til arbejdsløse arbejdssøgende – også om det så var i mange år, siger han.

Han frygter, at afkortningen af dagpengeperioden introducerer en ny gruppe arbejdende fattige i Danmark.

- Måske skal vi i fagbevægelsen gøre noget mere ud af at præsentere begrebet "Armut trotz Arbeit" eller "Working Poor" fra Tyskland. Løntryk med uorganiserede, illegale og folk på elendige overførselsydelse har på ganske få år presset vores kollegaer i Merkels eget land til at have både to og tre dårligt betalte job for at overleve, siger Hans A. Sørensen.

- Hvilke andre muligheder har de, som mister forsørgelsesgrundlaget, end at forsøge at presse sig ind i dårligt betalte eller sorte job? Det er fantastisk, at vi er kommet i en situation i Velfærdsdanmark, hvor vi nu åbner for at skabe en ny underklasse, uden at S, SF og LO sætter hælene i. Da det samme skete i New Zealand for ti år siden, kunne alle se, at det var helt ude i hampen. Nu lader vi det ske her, siger han.

- Nu har finansminister Corydon

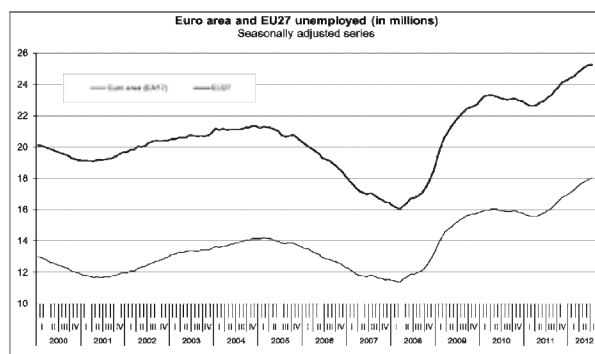
Nu 25 millioner arbejdsløse i EU

To millioner mennesker blev arbejdsløse på et år i eurozonen

EU's statistiske kontor Eurostat melder, at arbejdsløsheden voksede med to millioner mennesker i eurolandene fra juli i fjor til juli i år. Nu er der 18 millioner arbejdsløse i eurozonen, svarende til 11,3 % af hele arbejdsstyrken. I hele EU er der over 25 mio. uden arbejde, 10,4 % af arbejdsstyrken. Der blev 88.000 flere arbejdsløse i de 17 eurolande i juli måned.

Nye tal fra Eurostat viser, at 18.002.000 i eurozonen er ledige, hvilket er det højeste antal i de 17 år, hvor opgørelserne er blevet foretaget.

Analytikere advarer om, at stadig strammere nationale budgetter er med



til at undergrave euro-regeringernes forhåbninger om en økonomisk genopretning.

En talsmand for EU-Kommissionen siger, at antallet af ledige nu er nået op på et kritisk niveau og kan udgøre en alvorlig trussel mod den sociale sammenhængskraft, hvis der ikke skabes mere dynamiske arbejdsmarkeder.

Eurozonen har en ledighed på over 11 procent og klarer sig dårligere end de

vigtigste konkurrenter. Japans ledighed lå i juli på 4,3 procent, mens USA's steg til 8,3 procent.

Ekkehard Ernst, der er økonom i FN, siger, at næsten en ud af ti vil være uden job i 2014 – også i den stærke tyske økonomi. Det er næsten det dobbelte af det nuværende

niveau.

Arbejdsløsheden i Tyskland steg for femte måned i træk i august, næsten tre millioner er nu uden arbejde i forbundsrepublikken.

I Frankrig, hvor der også er omkring tre millioner arbejdsløse, er ledigheden procentuelt endnu højere. I Spanien er mere end en ud af fire stadig uden job.

Brink, Fagbevægelsen mod Unionen

med dyb og alvorfuld stemme præsenteret en finanslov, hvor der reelt er tale om nulvækst i den offentlige sektor. Det betyder, at der er indbygget fyringer næste år. Samtidig forbyder regeringen kommunerne at investere godt to milliarder, de selv havde fundet penge til. Det er helt galt i en situation, hvor arbejdsløsheden stiger, siger Hans A. Sørensen.

Faglig selvransagelse

Han minder om, at regeringen er kommet til efter en årelang mobilisering i fagbevægelsen.

- Vi kastede os ud i en kamp for efterlønnen og velfærden. Et af resultaterne var regeringsskiftet. Siden har det været svært for et "almindelig gennemsnitligt fagforeningsmedlem" at få øje på fordelene, siger Hans A. Sørensen.

Det kalder på selvransagelse i fagbevægelsen, mener han.

- Der har været stærke og klare signaler fra både forbund og lokale fagforeninger med klare krav til en anden politik. Men hver gang der skal ske noget, så falder LO-toppen til patten, og så sker der ikke mere. Der er brug for selvransagelse. Det er tid til at kigge på, hvad fagbevægelsen er til for. LO har i sin formålparagraf fine ord om at tage vare på de svageste. Det er ikke klaret med at henvise til, at "vi arbejder på sagen", siger Hans A. Sørensen.

- Nu har fagbevægelsens græsrodder råbt temmelig højt det sidste halve år. Det ser ikke ud til, at nogen lytter.

- Jeg tror at mange af vores medlemmer er lige så provokeret og skuffet som jeg, når det handler bedring af vilkårene for de arbejdsløse, som har måttet holde for i årevis. Og jeg ved, at politikerne og ledelsen i LO Danmark tager grundigt fejl, hvis de tror, at det er lige meget med den der "mindre regulering" af overførselsindkomsterne. Derfor handler det om at fortsætte presset både på LO-toppen og politikerne. I sidste ende er det fagbevægelsen og dens mange medlemmer, som driver tingene frem. Vi skal være med til at sikre, at diskussionerne fortsætter, og vise, at det kan være anderledes, siger Hans A. Sørensen.

Brink, Fagligt Ansvar

Fodfæstet genvundet

I lørdags var jeg med til åbningsarrangementet for Foreningen Oktobers ny butik på Vesterbro. Det var en succes!

Den tidligere butik på Islands Brygge var jo blevet sænket af sidste års skybrud. Efter en del søgen fandtes de glimrende lokaler på Vesterfælledvej 1B. En række aktive kammerater og venner brugte så en del krudt på at sætte den i stand. Det har de gjort rigtig flot!

De revolutionære og progressive bøger, plader, cd'er, billeder med meget mere har igen fået hylde og vægplads i København. Fodfæstet er genvundet. Tag forbi og tjek det ud!

Selve arrangementet er dækket andet sted i Kommunistisk Politik, så her skal blot nævnes en enkelt hændelse. Helge Larsen fra Kunstnere for fred havde medbragt sin guitar og gav nogle glimrende numre. Han bar en knaldsort T-shirt, hvorpå der med hvidt var printet følgende slagord på fronten:

"Kortslut sparepakken – Sig NEJ til regeringen" og på ryggen:

"Sig nej til

*Foringelse af vores dagpenge
Besparelser på vores uddannelse"*

Det er Dansk El-Forbund, der er ophavsmand til denne skønne sag! På sådan en dag og sådan et sted var der mange slogans og paroler at forholde sig til, men arrangementets deltagere var særlig begejstret for denne T-shirt:

- Hvor er det skønt at se, at der er en del af dansk fagbevægelse, som melder klart ud. Så er det oven i købet et forbund. Stærkt gået.

Helge var måske lidt overvældet over interessen, men følte sig nødsaget til at kalde gemytterne lidt til ro:

- Nu skal vi lige spise brød til! Trøjen blev lavet under den forrige regering, og jeg er ikke sikker på, at

forbundsledelsen mener det samme, efter blå er blevet til rød, men jeg er i hvert fald af den opfattelse, at parolerne er lige aktuelle.

Med de sidste ni måneders nedskæringer og overgreb i tankerne og den kommende EU-dikterede finanslov foran os så var der ingen i lokalet, der erklærede sig uenig. En enkelt satte ord på:

- Hvis blå politik er skiftet ud med rød politik, så er jeg farveblind. Det er farligt at have illusioner til regeringen og dens støtteparti.



Når talen nu falder på 'farligt', så fortalte en af mine kollegaer om sin visit hos sin ældre far på hans plejehjem. Det er i øvrigt lidt pudsigt, at det ikke er særligt høfligt at sige 'gamle' om folk, der er oppe i alderen. Det lyder kønnere at sige 'ældre', selvom det rent grammatisk er mere drastisk: gammel, ældre og ældst.

Nuvel, Jørgen besøgte sin far på 89 år. Faderen var blevet møt af livet. Det havde ikke skortet på oplevelser, så gode minder var der nok af, men helbredet var langt fra i top længere, og livsnydelsen på plejehjemmet var heller ikke noget at skrive hjem om. Hans hoved var 'desværre' godt nok, hvilket kun gjorde, at han blev yderligere led ved situationen, når han så, hvordan personalet hoppede og sprang – uden deraf at have en chance for at stimulere beboerne, hvoraf mange sad og hang med hovedet uden nogen form for dialog eller anden kontakt. Jørgen fik øje på en pakke cigaretter på faderens bord og udbrød:

- Jamen far, er du begyndt at ryge?

- Knægt! Hvis du nu lige orienterer dig, så står der klart og tydeligt på pakken: "Rygning afkorter dit liv med 14 år" – Og jeg magter ikke at blive 103!

Reno

Den nye
Oktoberbutik på
Vesterfælledvej 1B i
København åbnede
med et brag af et
indvielsesparty lørdag
den 8. september

Oktober på Vesterfælledvej åbner dørene

Nyt kultur- og mediecentrum i København

Fotos KP
Se flere på kpnet.dk



Røde Horn Trio

Der var høj stemning, glade ansigter og god musik, da det nye medie- og kulturcenter Oktober åbnede på Vesterfælledvej på Vesterbro – lige ved teatret Den Sorte Hest og over for den nu nedlagte porcelænsfabrik Bing & Grøndal.

Den fremragende amerikanske protestsanger David Rovics var med til at kaste glans over åbningen med sine aktuelle og hårdtslående sange – under det berømte maleri 18. maj 1993 af maleren Jørgen Buch, som pryder endevæggen i det nye store forlokale, der kan rumme mere end et halvt hundrede mennesker til møder og arrangementer.

Over 100 festklare deltagere var forbi for at ønske held og lykke med det nye projekt, der er kommet til efter måneders hårdt arbejde med at istandsætte et gammelt Vesterbro-værtshus og forvandle det til et nyt hjem for Oktober Forlag, Galleri og Bogbutik, KPnetTV, Lokalradioen Station 2000 og diverse organisationer.

Ud over rum til radio, tv og trykkeri er der også adgang til en dejlig gårdhave og borde og bænke sat op på for-tøvet uden for bogbutikken, der foreløbig vil have åbent for kunder tirsdag og torsdag 13-17 og lørdag 11-13.



APK's tidligere formand Dorte Gre-naa bød velkommen til den nye butik og understregede håbet om, at den blev et udgangspunkt for en ny enhed imod den nedskæringspolitik, den nuværende 'røde' regering har overtaget fra den tidligere blå,



Gerd Berlev

mens Gerd Berlev, der har været en hoveddrivkraft i at få projektet op at stå fortalte om alle de kommende aktiviteter, mens hun opfordrede til at bruge stedet og dets mange muligheder.



Helge Larsen

Det blev nødvendigt med nye lokaler for Foreningen Oktober, da den hidtidige butik i Egilsgade på Islands Brygge blev hårdt medtaget af oversvømmelsen den 2. juli 2011. Ødelæggelserne var omfattende.



Med beslutningen om at flytte til Vesterbro og samtidig få butikken til at fungere i et nyt og bredere regi er der åbnet for et nyt spændende kapitel i den revolutionære kulturhistorie i København.

Kommende arrangementer

Kultur- og mediestedet Oktober
Vesterfælledvej 1B, 1750 K.

Torsdag den 4. oktober kl. 19:

Skab arbejdspladser og jobs!
Nej til finanslov 2013!
Stop velfærdsforringelserne!
Debatmøde om Finansloven.
Oplæg ved APK

Torsdag den 25. oktober kl. 20:

Gør Oprør.

Arne Würgler udfordrer Michael Vesterskov til at tale og synge om oprør i musik.
Koncert på Spil Dansk Dagen
Entré 50 kr. til KODA-afgift

Lørdag den 10. november kl. 11-16:

Al forandring kommer nedefra
– sammen kan vi mere
Konference

Onsdag 26. november kl. 19:

Den herskende elite i EU har besluttet at kaste et helt slægtled af europæere ud i fattigdom for at redde spekulanter, banker og det fra starten fejlede euro-projekt. I al korthed går EU og europrojektet ud på at skabe et monopolernes 'Forenede Europa'
Debatmøde

Meget mere er i støbeskeen – også i de kommende måneder

Tilmeld dig vores nyhedsbrev, så du kan holde dig opdateret om de kommende aktiviteter.

info@oktobernet.dk

Staten Israel krænker menneskerettighederne og folkeretten

Netværket Boykot G4S har i forbindelse med en aktionsuge udgivet en rapport om G4S profitering på den ulovlige besættelse af Palæstina. Her er et uddrag af rapporten

Et racistisk retssystem i strid med folkeretten

Israel opererer med to parallelle retssystemer på den besatte Vestbred. For israelske bosættere gælder israelsk civilret, selv om de befinder sig på besat område under en militær besættelse. For den palæstinensiske befolkning gælder den israelske militærlov. Samme myndighed benytter sig altså af to ulige retssystemer i samme område afhængig af folks nationale og etniske tilhørsforhold.

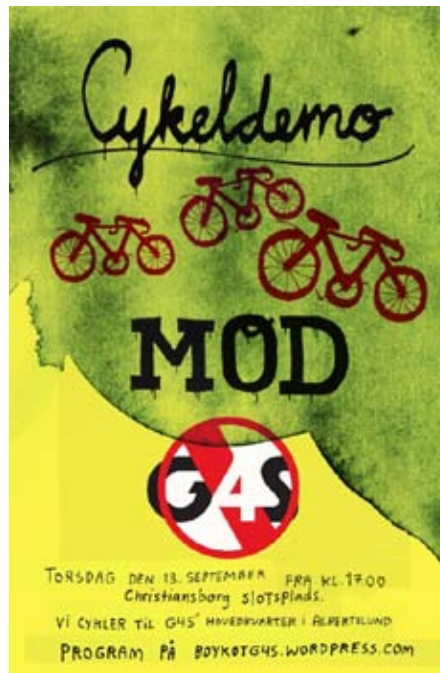
Den israelske militærret medfører manglende retssikkerhed for den palæstinensiske befolkning. Siden 1967 har 700.000 palæstinensere været arresteret. I november 2011 sad omkring 5000 palæstinensiske fanger i israelsk vare-tægt. Ud af disse var 278 administrativt fængslet. En administrativ fængsling er en op til et halvt års frihedsberøvelse, som kan forlænges igen og igen, uden at der rejses formel tiltale –det vil reelt sige frihedsberøvelse på ubestemt tid. Den frihedsberøvede eller dennes advokat kan ikke få adgang til bevismaterialet. Det er i direkte modstrid med FN's Konvention om Borgerlige og Politiske rettigheders artikel 14, der skal sikre alle retten til en retfærdig rettergang.

Mere end 700 palæstinensiske børn bliver hvert år arresteret af det israelske militær, og siden år 2000 har over 6500 børn helt ned til niårsalderen været arresteret.

Både børn og voksne udsættes for tortur i form af mangel på søvn og mad, trusler om overgreb, slag, spark og anden ydmygende behandling.

Ulovlige fangeoverførsler

Ifølge folkeretten er det en krigsforbry-



Netværket Boykot G4S aktionsuge kulminere med cykeldemo

delse at overføre fanger fra et besat område til besættelsesmagts territorium.

Når palæstinensere bliver overført til fængsler uden for den besatte Vestbred, bliver det yderst vanskeligt for dem at holde kontakt med palæstinensiske advokater og familiemedlemmer.

G4S støtter og legitimerer systematiske brud på folkeretten og menneskerettighederne gennem engagement i israelske fængsler og politistationer.

Checkpoints på Vestbredden krænker bevægelsesfriheden

De checkpoints, hvori G4S er involveret, er integrerede dele af den internationale fordømte mur, der er blevet kendt ulovlig af både FN's internationale domstol i Haag og Israels egen højesteret. Mange har hørt om den ulovlige mur, der officielt har til formål at adskille Vestbredden fra Israel og Jerusalem, men som reelt er bygget langt inde på palæstinensisk område og dermed annekterer store dele af palæstinensisk jord. Færre ved, at en lignende mur indkapsler det besatte og belejrede Gaza. G4S har blandt andet

leveret scanningsudstyr til de store terminaler ved checkpointene Qalandia, Betlehem og Irtah på Vestbredden samt Erez i Gaza.

Et komplekst system af checkpoints hindrer den palæstinensiske befolkningens bevægelsesfrihed på Vestbredden. Mens israelske bosættere kan færdes frit på egne etnisk opdelte veje, må mange palæstinensere sidde i kø i timevis, mens de venter på, at soldater, politi eller private vagter visiterer mennesker og gennemsøger køretøjer. Med jævne mellemrum bliver checkpointene lukket fuldstændig af. Det ødelægger Vestbreddens infrastruktur, fører til materiel fattigdom og social opsplitning og er ikke mindst en krænkelse af retten til fri bevægelighed, som den er formuleret i FN's menneskerettigheds-erklæring artikel 13,1: *“Enhver har ret til at bevæge sig frit og til frit at vælge opholdssted inden for enhver stats grænser.”*

Når G4S leverer udstyr til israelske checkpoints på Vestbredden, medvirker virksomheden altså aktivt til staten Israels krænkelse af menneskerettighederne.

Bosættelserne er ulovlige

Siden 1967 har Israel etableret ulovlige bosættelser i de besatte palæstinensiske områder. Israels bosættelsespolitik er en form for kolonialisme, der har til formål at udvide staten Israels grænser og fordrive den palæstinensiske befolkning. Bosættelsespolitikken bliver kritiseret af det internationale samfund, inklusiv den danske udenrigsminister, for at være en forhindring for fred i Mellemøsten.

Bosættelser er i strid med artikel 49, stk. 6 i den fjerde Genèvekonvention, der lyder: *“Besættelsesmagten må ikke deportere eller overføre en del af sin egen civilbefolkning til det territorium, som den besætter”.*

På trods af bred fordømmelse fra det internationale samfund bygges der fortsat nye bosættelser, mens eksisterende bosættelser bliver udvidet. Det har

alvorlige konsekvenser for den palæstinensiske befolkning. De mere end 500 israelske militære checkpoints og vejspærringer, der er strøet ud over hele Vestbredden, er først og fremmest oprettet for at støtte de israelske bosættere og deres bevægelser. Palæstinen er sisk land – oftest landbrugsjord, der udgør den eneste næringsvej for mange – bliver konfiskeret i lighed med livsvigtige vandressourcer. Den palæstinensiske befolknings bevægelsesfrihed og livsvilkår bliver yderligere begrænset med fatale konsekvenser. Planer om videre udvidelser af bosættelser har ført til etnisk udrensning i form af omfattende ødelæggelser af palæstinensiske hjem og tvangsflytning af palæstinensere.

Den israelske bosættelsespolitik krænker palæstinenserens ret til selvbestemmelse, ligestilling, ejendom, bevægelsesfrihed og overlevelse. G4S legitimerer og profiterer på disse krænkelser ved at sælge udstyr og ydelser til bosættelserne.

facebook.com/BoykotG4s
boykotg4s.wordpress.com

G4S bryder egne etiske retningslinjer

G4S har tilsluttet sig FN's Global Compact, et initiativ, der forpligter virksomheder til at operere inden for universelt accepterede principper hvad angår menneskerettigheder, arbejdsstandarder, miljø og antikorrupsion. I sine etiske retningslinjer skriver G4S blandt andet:

”G4S støtter principperne i FN's menneskerettighedserklæring, og vi er forpligtet til at overholde disse principper i vores retningslinjer, procedurer og praksis. Respekt for menneskerettighederne er og vil fortsat være integreret i vores aktiviteter. Vi vil forsøge at samarbejde med forretningspartnere, der arbejder på måder, som er forenelige med vores retningslinjer om respekt for menneskerettigheder og etisk adfærd.“

Disse principper stemmer dårligt overens med virksomhedens støtte til folkeretsstridige aktiviteter i de besatte palæstinensiske områder.

Hvor trækker G4S sig fra?

Siden opmærksomheden omkring G4S' aktiviteter øgedes i 2010, har virksom-

heden nægtet at redegøre præcis for deres aktiviteter i Israel og Palæstina. I marts 2011 meldte G4S ud, at de ville trække sig fra en række aktiviteter i Israel og Palæstina, men

nægtede at specificere hvilke. Efter folkeligt pres løftede G4S i oktober 2011 sløret en anelse og annoncerede, at man i perioden 2012-2015 agter at trække sig fra aktiviteter, der blandt andet involverer checkpoints. Desuden blev det klart, trods vage formuleringer, at G4S under alle omstændigheder forbliver aktive i ulovlige bosættelser.

Det har G4S bekendtgjort, at de agter at trække sig fra i løbet af 2012-2015:

- Servicering af overvågningsudstyr i ét fængsel. Hvilket fængsel er ikke nævnt.
- Servicering af overvågningsudstyr i en politistation. Placeringen af politistationen er ikke nævnt.
- Servicering af overvågnings- og scanningsudstyr i checkpoints.



G4S: Verdens største sikkerhedsselskab

G4S er Dansk-britisk ejet, med hovedsæde i London.

Ejer: Armorgroup, en privat militærvirksomhed, som bl.a. opererer i Irak og Afghanistan.

Har blandt andet kontrakter på fængselsdrift, asylfængsler og deportationer af asylansøgere i udlandet – med praksis, der har resulteret i dødsfald i England og Australien.

G4S ejer en række datterselskaber i Israel. Herigennem har G4S en række kontrakter, der er meget direkte involveret i besættelsen af Palæstina.

G4S opererer i:

Israelske fængsler.

G4S leverer og servicerer overvågningsystemer til fængslerne Ofer, Ketziot, Megiddo, Damon, Kishon og fængslerne i Jerusalem. Ofer-fængslet ligger på den besatte Vestbred, mens resten ligger i Israel.

Israelske militære checkpoints

G4S leverer og servicerer overvågningsystemer samt person- og bagage-scannere til israelske militære checkpoints.

Israelske bosættelser

G4S leverer og servicerer overvågningsudstyr og bevæbnede vagter til banker og supermarkedskæder i blandt andet bosættelserne Modi'in Illit, Ma'ale Adumim og Har Adar samt industrizonen Barkan i bosættelsen Ariel, alle ulovligt beliggende på Vestbredden.

Israelsk politistation på Vestbredden

G4S leverer og servicerer overvågningsudstyr til det israelske politis hovedkvarter på Vestbredden. Denne politistation er ulovligt beliggende langt inde på besat land nær bosættelsen Ma'ale Adumim.

G4S beskytter besættelsen

I oktober 2010 blev det afsløret, at det dansk-britiske sikkerhedsselskab G4S fortsat er involveret i den israelske besættelsesindustri ved checkpoints såvel som i fængsler og ulovlige bosættelser på Vestbredden. Dermed er G4S direkte involveret i Israels ulovlige besættelse af Palæstina. Det til trods for, at G4S allerede i 2002 lovede at trække sig ud af de ulovlige bosættelser på Vestbredden.

G4S opererer i folkeretsstridige bosættelser, ved checkpoints og i fængsler, hvor omfattende tortur finder sted, og hvor mindrearige sidder fængslet. Dermed medvirker G4S til både at legitimere og opretholde deres eksistens. Desuden profiterer G4S på de mange overgreb, der er den palæstinensiske befolknings hverdag under den israelske besættelse.

G4S' juridiske forsvar er fuld af fejl

G4S svarede i januar 2010 på omfattende, folkelig kritik ved at hyre juraprofessor ved Københavns Universitet Hjalte Rasmussen til at skrive en rapport, der skulle frikende virksomheden for folkeretligt og strafferetligt ansvar.

Rapporten er dog ikke bare kraftigt farvet af holdninger og interesserer, den er også fyldt med faktuelle fejl. Men den vigtigste anke mod rapporten er, at den slet ikke forholder sig til den kritik, der er blevet fremsat mod G4S: det etisk uforsvarlige – ikke strafferetligt ulovlige – i G4S' aktiviteter.

Rapport får stærk kritik fra Folkekirkens Nødhjælp og Amnesty International

Folkekirkens Nødhjælps generalsekretær Henrik Stubkjær sagde om rapporten til Avisen Kommunen: *“Det er beskæmmende, at man kan finde så mange faktuelle fejl af en mand, der underskriver sig prof., dr.jur. Troværdigheden af hans efterforskning kan ligge på et meget lille sted,”* mens generalsekretær for Amnesty International Lars Normann Jørgensen sagde, at *“der er jo tale om meget store fejl”*.

Claus Hjort Frederiksen, der på daværende tidspunkt var finansminister, reagerede på Rasmussens rapport ved at lukke sagen og nægte at åbne den igen, på trods af at den danske stat er en stor kunde hos G4S. Den håndtering fik hårde ord med på vejen fra Mogens

Lykketoft: *“Det er helt mærkværdigt, at regeringen støtter sig til et notat, som man med sine egne informationer må vide ikke beskriver sandheden.”*

Rasmussen beskriver blandt andet Oferfængslet på Vestbredden som et fængsel med *“almindelige kriminelle, som er dømt af uafhængige, neutrale og uafsættelige domstole.”* Men realiteten er, at fængslet ligger i en israelsk militærlejr og huser en militærdomstol samt afhøringsfaciliteter for Israels efterretningstjeneste Shin Bet. I fængslet sidder børn på ned til 15 år og desuden fanger, der er administrativt tilbageholdt og sidder fængslet uden offentlig bevisførelse eller rettergang.

Hjalte Rasmussen skriver, at han ikke er stødt på nogen dokumentation for *“systematiske overgreb mod fanger i israelske fængsler”*. Det kan organisationer, der til dagligt dokumenterer overgreb i israelske fængsler, såsom Public Committee Against Torture in Israel, tilbagevise: *“At sige, at der ikke foregår tortur, overgreb eller andre former for mishandling af palæstinensiske indsatte, er, for at sige det venligt, ukorrekt,”* sagde PCATI's direktør Louis Frankentaler til Avisen Kommunen.

Selv fortæller Rasmussen til Avisen Kommunen, at han har tilbragt halvdagen på Vestbredden i selskab med G4S og hverken har set fængsler eller checkpoints med egne øjne. Til Berlingske udtaler Rasmussen, at han kun har

fået sine oplysninger fra moderselskabet G4S og G4S Israel.

Men ud over at være faktisk problematisk og åbenlyst partisk rammer rapporten grundlæggende ved siden af i sit forsøg på at rense G4S: Kritikken har nemlig aldrig bestået i strafferetslige anklager om G4S' brud på folkeret. Som ekspert i Corporate Social Responsibility Sune Skadegaard formulerer det: Folkeretten træder stadig sine barnesko, når det kommer til at behandle virksomheders ansvar.

Kritikken har derimod altid gået på det etisk problematiske i at samarbejde med aktører, der krænker menneskerettigheder og folkeret, og i med åbne øjne at operere i et besat territorium og i en infrastruktur, der aktivt krænker både territoriet og befolkningen.

Derfor er Hjalte Rasmussens rapport et helt ugyldigt og utilstrækkeligt svar på den alvorlige kritik.

Københavns Kommune og G4S

Københavns Kommune er en stor kunde hos G4S. I 2011 besluttede Københavns Borgerrepræsentation, at Økonomiforvaltningen skulle undersøge mulighederne for at opsig kommunens samarbejde med G4S. Men med baggrund i Hjalte Rasmussens rapport blev det konkluderet, at der ikke var grundlag for at opsig kontrakten.

G4S har et ansvar

I dag findes der i folkeretten ingen bestemmelser for retsforfølgelse af virksomheder. Enkelte repræsentanter for virksomheder kan dog stilles til ansvar for krigsforbrydelser, forbrydelser mod menneskeheden og andre grove brud på menneskerettighederne. Da sådanne forbrydelser oftest bliver begået af stater eller statslige aktører, vil virksomhedens repræsentanter kunne blive stillet til ansvar som medansvarlige frem for hovedansvarlige for brud på folkeretten.

Det er muligt, at G4S kan stilles til ansvar for:

a) at medvirke til brud på artikel 49 § 6 i den fjerde Genèvekonvention ved at have leveret udstyr og tjenester til militære checkpoints ved den ulovlige mur.

b) at medvirke til brud på artikel 147 i den fjerde Genèvekonvention om ulovlig deportation, overførsel eller ulovlig indespærring af personer ved at have leveret udstyr til israelske fængsler på besat palæstinensisk territorium.

c) Derudover kan G4S' levering af sikkerhedsudstyr i princippet medføre erstatningsansvar for yderligere brud på artikel 147 i den fjerde Genèvekonvention og/eller strafbare forhold i hen-

hold til artikel 4 i FN's torturkonvention, hvis de palæstinensiske fanger bliver udsat for tortur eller umenneskelig behandling i israelske fængsler.

Der er ikke stor sandsynlighed for, at G4S vil blive stillet juridisk til ansvar, men derfor kan virksomheden godt blive stillet både moralsk og økonomisk til ansvar. Under alle omstændigheder kan og bør der stilles store etiske spørgsmål ved G4S' forbindelser til brud på folkeret og menneskerettigheder. Det kan man gøre ved at undlade at købe G4S' produkter og ydelser og opfordre andre til at gøre det samme.

Den internationale BDS-kampagne – boykot virker



Boykot G4S er en del af den internationale BDS-kampagne. BDS står for 'boycotts, divestment and sanctions' – og det er underforstået staten Israel, der skal boykottes og sanktioneres mod.

I 2005 udstedte det palæstinensiske civilsamfund en erklæring, der opfordrede til boykot af staten Israel, indtil den retter sig efter international lov. Dette blev starten på den internationale BDS-kampagne, der bredte sig med stor fart og succes og i dag ubetinget er det mest betydningsfulde internationale udtryk for modstand mod israelsk besættelse og apartheid. BDS begrænser sig nemlig ikke til at kritisere besættelsen, men kritiserer også det israelske segregationssystem, der i Israel såvel som i de besatte, palæstinensiske områder diskriminerer på baggrund af etnisk tilhørsforhold – for eksempel i forhold til retssystem og infrastruktur – og som af mange, deriblandt Israels forsvarsminister Ehud Barak, er blevet kaldt et apartheidssystem.

Erklæringen kom fra en koalition af 170

palæstinensiske græsrodsbevægelser, der tilsammen repræsenterer alle grupper af den palæstinensiske befolkning: palæstinensiske flygtninge i eksil, palæstinensere under besættelse på Vestbredden og i Gaza samt palæstinensere i Israel. Med BDS-kampagnen gør det palæstinensiske folk, groft indelt i disse tre grupper, fælles front på trods af tvungen geografisk adskillelse.

BDS-bevægelsens tre hovedkrav afspejler også alle tre gruppers interesser, idet man kræver lige rettigheder for palæstinensere i Israel, flygtningenes ret til tilbagevenden og besættelsens ophør.

BDS er en strategi, ikke en ideologi og ikke et mål i sig selv. BDS er heller ikke en erstatning for andre former for modstand. Tværtimod, det er et svar på en appel og en international solidaritetserklæring til den omfattende, folkelige palæstinensiske modstandskamp, der foregår lige nu i Palæstina og Israel.

BDS er en mulighed for at handle decentralt og dog i fælles international solidaritet. Det giver – selv om man befinder sig langt fra Palæstina og Israel – mulighed for at begynde kampen, der hvor man er, og ændre det

system, som bidrager aktivt til besættelse og apartheid, og som man selv er del af.

Tiden er inde til BDS. Fredsprocessen for længst er gået i stå og ikke vil komme videre, så længe magtbalancen er så ulige, som den er. Derfor må det internationale samfund tage andre midler i brug for at lægge pres på Israel.

BDS virker: Af konkrete sejre kan nævnes transportfirmaet Veolia og frugt- og grønteksportøren AgrexcoCarmel, der begge tager del i besættelsesindustrien, men som efter effektive BDS-kampagner i Frankrig og Storbritannien henholdsvis har mistet over halvdelen af sin internationale markedsandel og er gået konkurs. Desuden bliver der ofte trukket paralleller til Sydafrika, hvor en international boykotkampagne var med til at gøre en ende på apartheidregimet.

Besættelsen skal ikke beskyttes af bevæbnede vagter og overvågningssystemer. Besættelsen skal bekæmpes. Derfor opfordrer vi til boykot af G4S, så længe firmaet profiterer på undertrykkelsen af den palæstinensiske befolkning.

www.bdsmovement.net

Boykot G4S hilser Merkur banks opsigelse velkommen

Netværket Boykot G4S er glade for at erfare, at Merkur bank dropper deres kontrakter med G4S: "Vi er enige i Merkurs betragtning af, at etisk forretningsførelse ikke er foreneligt med at have kontrakter med G4S," siger talsperson Ida Hansen.

Om beslutningen siger Merkurs direktør, Lars Pehrson:

"Vi kender godt problematikken omkring G4S og deres arbejde for bosættelser i Palæstina, bosættelser, som er ulovlige efter international lov. Dette har indgået i vurderingen, da vi skulle tage stilling til vores samarbejde med alarmselskabet, og det er derfor for nogle måneder siden besluttet at opsigte samarbejde med G4S og i stedet anvende et andet selskab. Dette er ved at blive iværksat

og vil blive effektivt, så snart opsigelsesfristen er udløbet."

Netværk sender åbent brev til landets kommuner

"Det offentlige bør følge Merkurs eksempel, og derfor tager vi nu kontakt til landets kommuner," siger Boykot G4S' talsperson.

Boykot G4S sender i dag et åbent brev til alle kommuner i hele landet for at gøre opmærksom på, at G4S' etiske profil er tvivlsom:

"Vi mener, at G4S' medlemskab af FN's principper for ansvarlig virksomhedsførelse, FN's Global Compact, er problematisk på grund af deres kontaktflade med krænkelser af folkeret og menneskerettighe-

der i Palæstina," siger talsperson Ida Hansen. "Og det er noget, man bliver nødt til at forholde sig til i kommunernes indkøbsafdelinger, hvor respekt for FN's Global Compact er et krav."

Om de tidligere debatter om G4S, som har foregået i nogle kommuner, siger Ida Hansen:

"Vi mener, at beslutninger om at stoppe tidligere undersøgelser af G4S i for eksempel Københavns, Århus og Roskilde kommune skete på et forkert grundlag. Vage udmeldinger fra G4S blev misforstået, som om de ville trække sig helt fra besættelsen af Palæstina, og den juridiske rapport, de havde bestilt til at frikende dem, blev fejlagtigt taget som faktuel og objektiv."

Den tyske Forbundshær planlægger nyt træningscenter Altmark: En ny by for 100 millioner euro

Af Arbeit-Zukunft

Den tyske hær forbereder sig på nye kampindsatser i udlandet – og på borgerkrig hjemme, måske i EU.

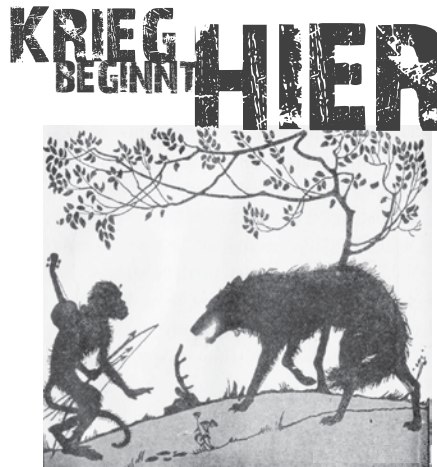
Det konstaterer det tyske marxistisk-leninistiske blad og netmagasin Arbeit-Zukunft

Indbyggerne i Østtyskland er siden indlemmelsen i 1990 vant til det. Fabrikker, skoler, børnehaver, klinikker og boliger blev jævnet med jorden. Naturligvis blev det alt sammen skønmalet. Det hed sig f.eks. bare, at hundredetusinder af boliger blev 'taget ud af markedet'.

Indlemmelsen af DDR betød en sådan tilbagegang i den tyske samfundsøkonomiske historie, som ikke en gang er set i krigstider, for slet ikke at tale om i tidligere fredsperioder. Treuhandselskabet, der blev grundlagt med det formål at privatisere DDR's økonomi blev af Rolf Hochhuth anklaget for at deltage i 'et røvertogt, som havde et omfang der overgik de af Hitler overfaldne lande.', (ND,23/24.1.93).

Genopbygning øst: en ny by opstår i Østtyskland

Den tyske hær (kaldet forbundshæren - Bundeswehr) fremlagde d.en 20. juni 2012 sit nyeste projekt i kølvandet på



INTERNATIONALES ANTIMILITARISTISCHES CAMP
12.-17. SEPTEMBER 2012
AM "GÜZ ALTMARK" (DEUTSCHLAND)
DISKUSSIONEN UND AKTIONEN GEGEN
DAS GEFECHTSÜBUNGSZENTRUM VON BUNDESWEHR UND NATO

sin nylige omdannelse. Den planlægger at anlægge et nyt kamptræningscenter for militær indsats i udlandet i Colbitz-Letzlinger Heide nord for Magdeburg i delstaten Sachsen-Anhalt - på det område, hvor troppeøvelsespladsen Altmark nu ligger. Man regner med, at hærenheder på op til 1500 mand kan træne der.

Det annoncerede byggeri af det nye kamptræningscenter vil, når det er i drift, stille alle tidligere sådanne arrangementer totalt i skyggen - både hvad størrelsen angår og med hensyn til træningsmuligheder. Den kunstigt opførte by vil få navnet "Schnöggersburg" og bestå i alt af 520 bygninger. Opførelsen af "Schnöggersburg" vil koste godt 100 millioner euro.

For at kunne tilbyde den tilnærmelses-



vist mest realistiske simulering af kampindsats-scenarierne skal der udover udstrakte skovområder også indgå veje og gader, en kloakering, en 22 meter bred flod, en gammel bykerne, et højhusområde, et industrikvarter, en metro-tunnel og et fattigkvarter.

Den skikkelse, som træningsområdet antager, afslører dermed også, hvilken form for indsats den tyske hær forbereder sig på. Det vil fremover dreje sig primært om kampscenarier i byområder og bydele med en fattig befolkning men også økonomisk udviklede områder, som står i fokus hos militærplanlæggerne.

Intet 'sværd omdannes til plovjern'

Udbygningen af kamptræningscentret en central forudsætning for dette. Det lokale borgerinitiativ OFFENE HEIDE, som i årevis har kæmpet imod den militære udnyttelse af Colbitz-Letzlinger Heide, giver i sin fremstilling af sagen udtryk for kamptræningscenterets funktion og dens betydning for den tyske hærs interventionsevner:

"Siden 2001 har det såkaldte Kamptræningscenter Heer (Güz), et pilotprojekt i hjertet af Colbitz-Letzlinger Heide, fungeret med op imod 15.000 mandlige og kvindelige soldater i området, som bliver skolet i krigs- og kampindsats. Anvendelsen af laserstråler, satellitnavigation og computerteknik indgår i kampsimulationerne. Kamptræningscentret vil blive det mest moderne anlæg for landtropper i hele Europa. Derfor spiller det en afgørende rolle i omstruktureringen af den tyske hær til en angrebshær, der kan indsættes over hele verden". (citater fra www.offeneheide.de/)

Følgende krav fra borgerinitiativet er derfor absolut værd at støtte: "Vi ønsker efter mere end syv årtiers militært misbrug, at Colbitz-Letzlinger Heide bliver et sted for forsoning med naturen og fred mellem folkene". Man kan kun

OFFENE HEIDE HISTORIE

- I middelalderen tjente Colbitz-Letzlinger Heide som jagtområde for markgreverne
- I 1935 startede den militære udnyttelse af heden med oprettelse af en øvelsesskydeplads for den nazistiske Værnemagt. Til ballistiske forsøg blev der fældet en 30 km lang rydning.
- Frem til 1945 øvede Værnemagten lynkrig på området.
- I 1945 overtog Den Røde Hær en del af arealet til skyde- og panservognsøvelser og erklærede det spærret, Hele små landsbyer måtte forflyttes.
- I 1990 udarbejdede de omkringliggende kommuner og delstaten Sachsen-Anhalt et koncept for udnyttelse, der opererede med 15 naturreservater og økoturisme med ridning, vandreture og cykling.
- August 1994 overtog den tyske Bundeswehr troppetræningspladsen.



Heide civilt område

håbe, at dette ønske snart går i opfyldelse!

Imod kamptræningscenteret er der også planlagt en international diskussions- og aktionslejr fra den 12. -17. september 2012 i Altmark ved Hillersleben, Magdeburg.

Bundeswehr-reformen betyder forøgelse af interventionsevnen

Siden midten af 90'erne har den tyske hær ført krige (imod eks. Eks-Jugoslavien, Afghanistan). Det har her drejet sig om tyske imperialistiske interesser, råstoffer, markeder, handelsveje... Langt over 300.000 Bundeswehr-medlemmer har siden begyndelsen af 1990'erne været sendt til udlandet. For nærværende befinder den tyske hær sig på 3 kontinenter i 12 krigsmissioner med over 7000 soldater som deltagere. I Afghanistan og Kosovo har man i årevis været besættelseshær. I Kundus foranledigede hæren den 4. september 2009 en massakre med over 100 myrdede.

Bundeswehrs indsættelse i indre tyske anliggender er fast forankret og vil ligeledes blive styrket: Hæren skal kunne sættes ind, når det kommer til 'nødretstilstand' for de herskende. Helt officielt trænes der i at slå arbejderes strejker og andre protester ned. Allere-

de ved G-8 topmødet i Heiligendamm i 2007 samt ved NATO- topmødet i Baden-Baden i 2009 Bundeswehr mobiliseret til at sættes ind i sit eget land.

Indsættelse af Bundeswehr i Tyskland er mulig

Kort resumé: Efter en generalklausul for EU er hjælpeindsatser for de offentlige myndigheder også mulige under politiske generalstrejker imod forringelser af pensionsordninger, voldsomme masseprotester, social uro såvel som civile ulydighedsaktioner som strejker og/eller vejblokader indenfor transport-, energi- og sundhedssektoren. Med denne orientering tilbyder det nyoprettede RSUKr "*alle interesserede og egnede reservister chancen for engagement*", som det hedder i Bundeswehrs reklame. (RSUKr står for Regionale Sicherungs- und Unterstützungskräfte – en slags moderniseret og opdateret 'hjemmeværn', bemandet af hærens reservister, KP)

I 2011 er den tyske våbenindustri steget med 50 % i forhold til forrige år (til over 2 milliarder euro) heraf alene for 400 millioner til Grækenland. Tyskland ligger på tredjepladsen blandt verdens våbeneksportører.

Den omfattende militarisering af landet går hånd i hånd med det. Med

slagord som "Vernetzten Sicherheit" (et tysk sikkerhedsbegreb der inddrager alle samfundsbestanddele, KP), 'civilt og militært samarbejde', 'beskyttelse af hjemstavn' og som 'partnerskab' med virksomheder, kommuner og uddannelsessteder trænger hæren ind i alle områder af samfundet.

Samtidig bedriver hæren en omfattende propagandaoffensiv via arbejdsformidlingerne, skolerne og højskolerne for at rekruttere soldater. Opvisninger for offentligheden bliver arrangeret, hvor selv børn allerede flere gange har fået lov at 'lege' med våben.

Der forekommer protester imod Bundeswehr, hvori også fagforeningsfolk og antifascister deltager - imod NATO-topmødet i Baden-Baden 2009, imod 'Sikkerhedskonferencen' i München, imod lovprisningen af og annoncer for Bundeswehr på arbejdsformidlingerne, i skolerne og på højskoler ("Afvis Bundeswehr"), imod våbeneksport og imod hærens sommer-bivuak i Hannover, osv., osv.

Kendsgerningen er desværre også, at de særdeles berettigede protester er svage. Frem for alt kommer der ingen eller kun en ganske begrænset modstand til udtryk fra eller på virksomhederne.

note:
warstartsherecamp.org

USA er den værste politistat i verden – målt på tallene

Af Glen Ford

Det amerikanske fængselssystem er enormt, og det er en gigantisk forretning, bygget på isolationsfængslingens tortur. I omfang slår det langt alle andre lande

"Gulaget for de amerikanske farvede folk er lige så stor som antallet af fængslede i Kina, et land på godt 1.4 milliarder mennesker".

Når amerikanske mediekoncerners ansatte bruger udtrykket 'politistat', mener de uvægerligt et andet land end USA. Selv de såkaldte 'liberale' medier, fra Democracy Now! til menageriet MSNBC, kan ikke få sig selv til at sige 'politistat' og 'USA' uden at indsætte formildende ord som 'ligesom' eller 'ved at blive' i mellem. USA opfører sig 'ligesom' en politistat, erklærer de, eller USA står i fare for at 'blive' en politistat. Men det kaldes aldrig for en politistat. Da disse privilegerede kommentatorer og skribenter ikke selv er i fængsel - fordi det, de skriver og siger, ikke udgør en reel fare for landet - konkluderer de, at en amerikansk politistat ikke eksisterer på nuværende tidspunkt.

Set i lyset af den blotte størrelse på dets politi og fængselsvæsen og deres sociale sammensætning er USA ikke blot en politistat, men det er den største politistat i verden, langt den største: det er den politistat, hvis dimensioner alle andre politisystemer i verden bør måles efter.

I dag ved selv den mest isolerede, fremmedfjendske indbygger i Nebraskas landbrugsbælte, at USA sætter flere mennesker i fængsel end noget andet land i verden. Han ved måske ikke, at 25 % af alle indsatte i verden er buret inde i USA, eller at afroamerikanere udgør en ud hver ottende af jordens fængslede.

Men landmanden fra Nebraska er nok klar over, at USA er nummer ét med hensyn til fængselsindustrien. Og han billiger det nok: 'God bless the



Velkommen til fængselsstaten Amerika

police state ', Gud velsigne politistaten.

For de amerikanske medier, indbefattet mange medier, der hævder at være venstreorienterede, er det indlysende, at Kina er en politistat. Og det er det måske ud fra visse målestokke. Men ifølge tal fra FN ligger Kina nr. 87 i verden set i forhold til den andel af befolkningen, der sidder i fængsel. Kina rummer en milliard flere mennesker end USA – mere end fire gange befolkningen – og alligevel huser amerikanske fængsler mere end 600.000 flere end de kinesiske. Den kinesiske fængselsbefolkning er kun lige 70 % af det amerikanske Gulag.

Det er ret interessant, da ikke-hvide udgør 70 % af amerikanske fanger. Det betyder, at den sorte, brune, gule og røde befolkning set i antal fængslede stort set er det samme som den samlede fængslede befolkningsandel i Kina.

Lad mig understrege det igen Det amerikanske Gulag for farvede folk er lige så stor som antallet af fængslede i Kina, et land på næsten 1.4 milliarder mennesker.

"Isolationsfængsling længere end 14 dage i træk overskrider grænsen for tortur."

Imidlertid bør politistater blive målt på forholdene bag tremmerne, såvel som

på det blotte antal fængslede. Og ud fra den målestok er det amerikanske Gulag endnu mere uhyrligt.

Civiliserede mennesker anerkender i dag, at isolationsfængsling er en form for tortur. FN's særlige rapportør vedrørende tortur, Juan Mendez, mener, at isolationsfængsling, der strækker sig længere end 15 dage i træk overskrider grænsen for tortur. Alligevel er det, som Al Jazeera nyligt skrev, almindeligt for hundredtusinde af amerikanske fængslede at tilbringe 30 til 60 dage i træk i isolation.

20.000 holdes i konstant og bestandig isolation i såkaldte supermax fængsler - med andre ord lever de under bestandig tortur. Undersøgelser viser nu, at alt medregnet er 80,000 amerikanske fængslede spærret inde i isolation hver dag.

Det er så mange mennesker, som udsættes for daglig tortur, som hele fængselsystemet i Tyskland, eller i England, Scotland og Wales, tilsammen.

Hvis det ikke er en politistat, så eksisterer der ikke en sådan på jorden.

Denne artikel blev første gang bragt i Black Agenda Report.

Oversat af Kommunistisk Politik efter Information Clearing House

Torturbødler holdes ikke ansvarlige

Af Marjorie Cohn

*Danske soldater
udleverede fanger til tortur.
Nu forhindrer den
amerikanske præsident
rettsforfølgelse af
torturbødlerne*

Obama-administrationen har lukket sagerne om rettsforfølgelse af folk, som krænkede amerikansk og international lov ved at godkende og praktisere tortur og mishandling af fanger i amerikansk varetægt.

Sidste år meddelte justitsminister Eric Holder, at hans ministerium i alt kun ville undersøge to hændelser, hvor CIA-forhør endte med forhørte fangers død. Han meddelte, at *justitsministeriet 'har besluttet, at en større kriminel efterforskning af de tilbageblevne sager ikke er berettiget'.*

Med denne beslutning gav Holder amnesti til talrige af Bush's embedsmænd, advokater og forhørsledere, som fastsatte og gennemførte en politik præget af grusom behandling.

Nu har justitsministeren givet fripas til de ansvarlige for Gul Rahmans og Manadel al-Jamadis død. Rahman frøs ihjel i 2002 efter at være klædt nøgen og blevet lænket til et koldt cementgulv i det hemmelige afghanske fængsel kendt som Salt Pit. Al-Jamdi døde efter at være hængt op i loftet i håndleddene, der var bundet bag hans ryg. Parlamentsmedlem Tony Diaz, der overværede torturen af al-Jamadi, sagde, at blodet strømmede fra munden 'som fra en åben hane', da han blev sænket ned på gulvet. En militær obduktion konkluderede, at al-Jamadis død var et drab.

Ikke desto mindre udtalte Holder, at *'baseret på den fuldt færdigt udarbejdede faktuelle redegørelse for de to dødsfald, har ministeriet afstået fra rettsforfølgelse, da det tilgængelige bevismateriale ikke er tilstrækkeligt til at opnå og få fastlagt en dom, der er hævet over en hver rimelig tvivl'.*

Amnesti for torturbødler er uacceptabel. General Barry McCaffrey erklærede:



Marjorie Cohn er tidligere præsident for National Lawyers Guild og professor ved Thomas Jefferson School of Law, hvor hun underviser i straffetret og internationale menneskerettighedslovgivning. Hun holder foredrag om menneskerettigheder og USA's udenrigspolitik over hele verden

rede:

"Vi torturerede folk nådesløst. Vi myrdede sandsynligvis folk i snesevis i dette forløb, både hæren og CIA".

Generalmajor Anthony Taguba, der ledte Abu Ghraib-undersøgelsen, skrev:

"Der er ikke længere tvivl om, at [Bush] administrationen har begået krigsforbrydelser. Det eneste spørgsmål, der mangler at blive besvaret, er om de, der beordrede tortur, stilles til regnskab". Holder har besvaret Tagubas spørgsmål med et rungende 'Nej'.

Enkelte røster har antydnet, at Holders beslutninger har været motiveret af politiske overvejelser. F.eks. Kenneth Roth, direktør for Human Rights Watch, der skrev:

"At grave den tidligere administrations forbrydelser op, ses som en distraherende og modsætningsfyldt opgave, når republikanske stemmer kan være nødvendige".

Og at lukke sagerne, der skulle stille

Bush's embedsmænd til regnskab kan måske afværge endnu et republikansk angreb på Obama i de næste to måneder før præsidentvalget.

Men Obama-administrationens beslutning om at lade lovbrudene gå fri er i sig selv en lovovertrædelse. Den amerikanske forfatning fastslår, at præsidenten *'bør sikre, at lovene udføres med omhu'*. Da USA ratificerede konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf, lovede man at udlevere eller rettsforfølge de, som begår eller er medskyldige i udøvelse af tortur.

Geneve-konventionen kræver også, at vi rettsforfølger eller udleverer folk, der begår eller er medskyldige til udøvelse af tortur

Der er 2 føderale lovkomplekser om at rettsforfølge tortur: de amerikanske torturvedtægter og Krigsforbrydelsesloven, sidstnævnte straffer tortur som en krigsforbrydelse.

Tortur-konventionen er utvetydig. Intet, heller ikke en faktisk krigstilstand, kan påberåbes som retfærdiggørelse af tortur.

Ved at lade amerikanske embedsmænd, advokater og forhørsledere slippe af sted med tortur - og rent faktisk mord - har USA givet afkald på enhver ret til at udskælde eller straffe andre lande for deres krænkelser af menneskerettighederne.

Oversat af Stop Terrorkrigen efter Information Clearing House

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag**

**Følg også med i
KPnetTV**

www.kpnet.dk

Hvad sker der i Syrien?

Medierne er næsten dagligt fyldt med nyheder om konflikten i Syrien. Mediebilledet fortæller om heltmodige oprørere, der kæmper en frihedskamp mod præsident Bashar al-Assads militær, der bomber og slår civile ihjel. Foreningen Valby og Sydvest mod Krig stiller spørgsmål ved dette ensidige mediebillede. Denne væbnede konflikt er sprængfarlig og truer verdensfreden, og en række spørgsmål presser sig på.

Er der tale om en borgerkrig eller en hemmelig krig med "oprørere", der finansieres og bevæbnes af USA, Nato, Saudi-Arabien, Qatar og Tyrkiet? Hvilke geopolitiske årsager er der til konflikten i Syrien? Hvorfor står Rusland og Kina så stejlt over for Vesten? Hvis Assad-regimet falder, vil Iran så blive det næste angrebsmål for Vesten?

Og mange flere spørgsmål kan stilles.

Der vil være oplæg fra
Mohammad Mahfoud, formand for Dansk-Syrisk Forening,
journalist **Anders Fenger**

De vil give deres bud på situationen og fredsmulighederne i Syrien set i lyset af konfliktens internationale aspekter. Efterfølgende er der mulighed for spørgsmål og debat med oplægsholderne.

Arrangør Valby og Sydvest mod krig

Tid og sted:

Fredag den 21. september kl. 17 – 19

i Karens Minde Kulturhus,
Wagnersvej 19, 2450 København SV
Fri entre

Lette at forføre

Wahabi'ismen, Saudi Arabiens/Qatars helt egen ideologi/retning (ca. 150 år gammel), som de forsøger at få folk at tro er islam.

Dette er retningen som NATO, EU samt Villy, Hillary o.l. løber ærinder for. De sidder nu med Vestens hjælp på Libyen, Egypten, Bahrein, Qatar og Saudi Arabien. Desuden er Erdogan en del af denne retning, i Jordan findes store grupper af disse wahabier!

I disse dage modtager de danske skattekroner for at hjælpe dem til magten i Syrien også.

Er Villy hjernevasket? Wahabi-retningen består af bl.a. af al Qaida og Muslimske Broderskab, sidstnævnte har Villy forsøgt at betegne som moderat ... er han totalt idiot eller gør han det bevidst??????

Det såkaldte "Syrian Observatory" i London, som er ENESTE leverandør til danske medier, er del af denne wahabi-gruppe.

Samtidig NÆGTER danske politikere og journalister at høre hvad muslimer og kristne har at sige! ---- Danske politikere/journalister er ekstremt blåøjede og nemme at forføre

Dansk Syrisk Forening
Syrien i DK

Talen

*som var lang og indholdet forventeligt -
med store løfter til fremtiden, og alt det gode
der var sket forud - fik bifaldet til at brage
mod den amerikanske fører Obama
på demokraternes konvent før præsidentvalget
To ord der indgik bør vække stor uro blandt
borgerne verden over -
UDKONKURRERE ALLE -
At sige ligeud hvad der er gjort i årtier
med militære interventioner -
neddrogling af andres styreformere -
for at udplyndre og myrde og fratage dem
deres ressourcer - som indgår i egen
krigsproduktion - alt dette vanvid skæpres
yderligere med de to små ord,-
udkonkurrere alle.*

N.B.



Århus2012

*En konference om antifascistisk
politik og strategi
14.-16. september i Århus*

Konferencen bliver afholdt i Århus. Arrangørgruppen sørger for overnatning for alle deltagere, der ikke bor i Århus. Prisen er 250 kroner for københavnere (inklusive bustransport tur-retur) og 100 kroner for alle andre. Der vil være gratis, vegansk mad hele weekenden. Bortset fra lørdag aften er arrangementet alkoholfrit. Du skal selv have sovepose og liggeunderlag med.

Arrangører: Projekt Antifa
Anbefalere: Internationalt Forum, Enhedslisten
København (Indre By), Antifascistisk Aktion, Jyske
Antifascister, ARN Århus, m.fl...

Kærlighed, frihed: Savage Rose

"Love and Freedom" er revolutionær musik i verdensklasse

Det er selvfølgelig ingen tilfældighed at bagsiden af coveret på Savage Roses nye udgivelse er et billede af bandet under åben himmel, med Annisette siddende i græsset i forgrunden. Det er samme tema, samme opstilling som på bagsiden af "In the Plain" fra 1969. Det skal betyde så meget som: "Bare kom an! Vi er der endnu, og vi holder fast! Modnere, stærkere, mere bevidste end nogensinde." Og det holder. På alle planer.

Scenen er ikke '60erne, men 2012, og verden er gået baglæns, på mange punkter. Det fremtidshåb, som var tilstede fra bandets start som et afgørende moment i tekster, musik og stil er tilmed mere nødvendigt og stærkere. Men det er også kvalificeret af erfaringer fra livet og den historie, som Savage Rose altid har forholdt sig til og handlet i.

Indledningsnummeret 'Voice of Revolution', en hyldest til det arabiske forår, til et globalt forår, siger utvetydigt til undertrykkerne:

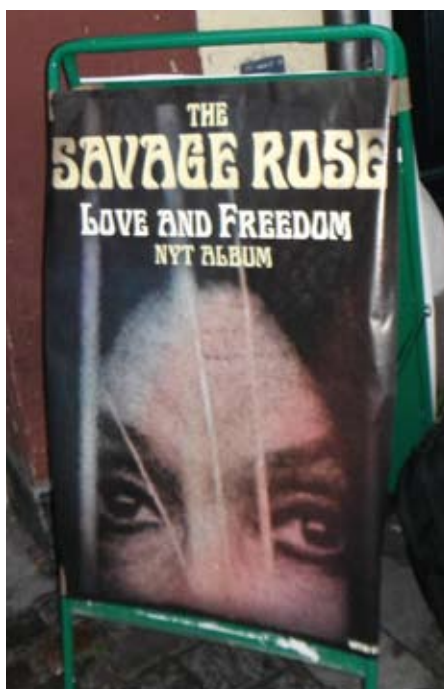
*The change of time is rolling
like big waves from the sea
The voice of revolution
is reaching me*

*You got limited power
a bitter taste of death
On and on you are killing me
but my life's
like seed of the spring*

*You hide all your goods
Name me the thief
Afraid somebody knows the truth
Me and my
have nothing to loose*

Det er Annisette, det er klassisk Savage Rose, det er stor revolutionær kunst.

Selvom musikken har rødder tilbage til albums som 'Refugee' og 'Babylon' (hvorfra 'The Messenger' stammer) er den umiskendelig nutidig. Den er indspillet og produceret (sammen med Annisette) af svingersønnen Frank Haselstrøm, der også står for en del af de musikalske arrangementer.



Det unge band af nogle af landets bedste musikere har allerede spillet sammen i en årrække ved koncerter, hvor de ikke bare har spillet nyt, men også genopdaget og genoptaget det enorme bagkatalog - og det kan høres. Der er en fornem helhed tilstede mellem den fantastiske og foruroligende stemme og de øvrige instrumenter, selvom det selvfølgelig er Annisette, der er centrum og den dynamiske drivkraft.

Annisette er en genial kunstner. Ikke bare en stor sanger, men en stor singer-songwriter. En stor bandleader, der bærer en stor arv videre - ikke mindst fra Thomas Koppel - men også bruger og fornyer den.

Annisette har skrevet lyrikken til syv af de ni sange (og musik til de fem) - illusionsløse, vrede, stærke, poetiske, nogle gange rystende. Små fortættede perler, down to basics.

Om 'Travelling child':

*Travelling child
one day we'll fly
to a rainbow
all made
of your smile
and tears*

Om den menneskeret, der hedder 'Freedom to love', om livets puls i 'Heartbeat

of love', om imperialismens soldat i 'Soldier on the run':

*Run Run Run
don't call my name
I'm the devil's number
of the living dead*

Om, kærlighedens ubetingelige kraft i 'There's a lovesong', om smerte og livshåb i den vidunderlige 'You made me stay' Annisette er en stor digter. Nu er hendes revolutionære lyrik også tilgængelig for en engelsksproget verden.

'Love and Freedom' er født som klassiker. Der er grund til at sige Tillykke! til det unge Savage Rose! Tillykke til Annisette, der har mønstret menneskenes urkraft til at gøre det igen.

Klaus Riis

OKTOBER BOGBUTIK København

Bemærk Ny adresse
Vesterfælledvej 1B
1750 København V
Åbningstid:
Tirs- og torsdag 13 - 18.00



Oktober Bogbutik Fyn Skibhusvej 100 5000 Odense C

66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus Ny Munkegade 88 kld. 8000 Århus C

Åbningstid:
fredag 14 - 17.00

Roser til roserne

Stjernestrøet modtagelse af Savage Roses nye udspil 'Love and Freedom'

Den nye udgivelse fra legendariske Savage Rose har været imødeset med forventning. Den seneste 'Universal Daughter' fra 2007 blev til under de særlige omstændigheder efter Thomas Koppels død året før. Det var både en afslutning og en ny start for det mest betydningsfulde og nyskabende danske band gennem snart et halvt århundrede.

Mange af sangene på den ny CD med den typiske titel 'Love and Freedom' blev spillet på 'Spot-festivalen' i maj i år, hvad der udløste overskrifter som "Et internationalt rockband er tilbage med sin egen sound."

Nu kan man få syn for sagn. Allerede ved releasepartiet kunne Annisette og hendes unge band sole sig i en stribe fornemme anmeldelser.

I BT var der fem ud af seks stjerner:

"Annisette synger og komponerer fantastisk. Men den 64-årige danske rocklegende er ikke alene om at gøre The Savage Rose nye album 'Love and freedom' klassisk. Med på holdet er også svigersøn og producer Frank Haselstrøm og døtrene Naja og Billie Koppel. Og sammen gør de på én gang albummet sødt, skarpt, tidløst og helt igennem uforglemmeligt."

På Modkraft hedder det under overskriften 'Revolutionens stemme og livets triumf':

"Revolutionens stemme rammer lige i hjertet på Savage Rose's nye album ... Som alle store stemmer i historien, evner Annisette at syntetisere menneskehedens mangfoldige stræben mod frihed. Og især det, der binder denne stræben sammen: Kærlighed."

Lidt malurt var der også. Ekstrablads kiksede Thomas Treo rakkede som sædvanligt groft ned. Han er også ansat på en avis, som købes af arbejdere, og hvis rolle er at holde dem langt væk fra progressiv eller revolutionær politik og kultur.



Annisette ved 'Love and Freedom' releaseparty 11. september. Foto: KP

Musikbladet Gaffa uddeler også fem stjerner:

"Bandets aktuelle inkarnation folder formatet flot ud på første udspil i fem år ... et lykkeligt eksempel på en situation, hvor intet nyt er godt nyt – eller måske snarere: at det nye består i, at den aktuelle inkarnation af The Savage Rose er tættere sammenspillet og sim-

pelthen bare bedre end nogensinde."

Nu hober turné-dagene sig op forude. Det meste af oktober er Savage Rose i Grønland og Norge og derefter er der fastlagt 14 koncerter i Danmark, indtil nu.

Læs også Kommunistisk Politiks anmeldelse på side 23

Verden ifølge Latuff



CNN afsløret i betalt hvidvask af diktaturet i Bahrain